CULTURA POPORULUI

Luminează-te și vei fi! -- Voește și ve-i putea! C. A. Rosseti

Prim-redactor: CONST. CEHAN-RACOVIȚĂ | REDACȚIA: STR. NICOLAE IORGA Nrul 6. TELEFON No. 15-75. | Cluj, Duminecă 26 Aprilie 1925. | ADMINISTRAȚIA: STR. NICOLAE IORGA 6. TELEFON No. 15-75. | ANUL V. N-RUL 108 Apare în fiecare Duminecă

Dela redacțiile noastre din America

ȚARA ȘI SUVERANII.

Puternicul împărat de odinioară Adrian, purta pe coroana împărătească inscripția: „Nu pentru mine, ci pentru popor".

Prin această inscripție se înțelegea că nu pentru sine — ci pentru binele și fericirea țării și a cetățenilor s'a născut.

Cu drept cuvânt se poate spune despre gloriosul Rege al României Ferdinand I. și luminata Regină Maria, că nu pentru Ei, ci pentru binele și fericirea țării și a cetățenilor s'au născut.

Că aceasta aserțiune este foarte adevărată, s'a putut constata și dovedi în deajuns, prin faptele Lor cari de până acum.

Regele ajutat de viteaza oștire românească, a fost Acela, carele, prin răsboiul mondial ce abia a trecut peste noi, a rupt legăturile grele ale lanțurilor de oțel, în cari eram ferecați de veacuri de-arândul, noi românii ardeleni, bănățeni, precum și restul ținuturilor, acum anexate la mama România, făcându-ne stăpâni pe vecie, pe glia românească, — dându-ne posibilitatea de a din robi cum eram la noi acasă — și în țara noastră, să devenim stăpâni.

Gloriosul nostru Rege, ajutat de energia și curajul dorobanțului român, vrednic de numele ce-l poartă a făcut ca în frumosul și bogatul nostru Ardeal, Banat, Crișana, Maramureș ș. a., să răsune pretutindenea și în tot locul, în casă și afară, — precum și prin toate ofițiile, limba noastră dulce și armonioasă.

Suveranul României, a dispus împărțirea averilor și moșiilor mari și întinse boierești și nemerești, poporului de rând și muncitor ca, astfel ajutat, îmbunătățindu-i-se soarta lui grea, să aibă posibilitatea a se conduce conform timpului în care trăim, devenind prin educație — prin luminare, adevărați și buni cetățeni ai României întregite.

Luând noi românii în dreaptă considerare soarta favorabilă și mulțumitoare la care ne-a învrednicit Dumnezeul părinților noștri, — la carele cu mare credință — plini de nădejde și cu ochii plini de lacrimi în continuu se rugau, ca visul și dorința lor să se împlinească; avem sfânta datorie ca, noi cetățenii români, ori unde am fi — și ori unde ne-am afla, să dovedim prin fapte, totdeauna, stima și supunerea noastră față de capul țării.

Să dăm cinste, respect și dragoste viteazei armate române.

Să ne rugăm pentru odihna acelor sf. martiri ai neamului, cari și-au dat duhul murind pentru patrie.

Să ajutăm și să miluim — după putință pe orfanii și văduvele de răsboi. Și în sfârșit: să nu lăsăm odată cu capul — și cu viața noastră — ca frumoasa noastră țară, sfințită cu scumpul sânge românesc să fie condusă spre răul cetățenilor, de oameni răi și cu cugete rele.

Să fim foarte precauți — și cu mare atențiune la uneltirile dușmanilor cari, pe toate căile neertate țes pânza neagră în contra noastră, — încercând s'aducă lumea în ispită, în paguba și în răul nostru.

Dela noi românii, acum, mai mult ca oricând altădată, se cere ca să fim tari în simțemintele noastre naționale.

In toate rugăciunile noastre, să rugăm pe Dumnezeu, pentru îndelunga viață a țării și a suveranilor ei.

Preotul IULIU HOLDĂR
misionar ort. rom.
în Alliance, Ohio

Analfabetismul și bibliotecele populare.

Iată doi termeni cari par foarte apropiați, prin faptul că cel de pe urmă, pare că, ar soluționa pe cel dintâi. Nimic mai greșit. Sunt doi termeni cari au între ei o prăpastie greu de trecut, mai ales în vremurile de acum.

Intr'adevăr ceeace se petrece astăzi sub ochii noștri; toate paradele culturale ce se desfășoară sub ochii sătenilor, rămân numai parade, de cari se scrie și la gazetă încălzindu-ne par'că și zicând chiar de multeori: „Mergem spre civilizație. Cultura se întinde tot mai mult în masele poporului. In fine soluția s'a găsit".

Și care este soluția prin care se crede că s'a atins acest punct? Bibliotecile populare! Nu o să mai avem analfabeți fiindcă avem biblioteci populare!

E o greșală dacă se crede că, dacă formând biblioteci populare, nu vom avea 80 la sută analfabeți.

Ne trebue altceva nouă, românilor, ca să nu mai avem neștiutori de carte, decât bibliotecile populare.

Toți pedagogii mari din timpurile cele mai vechi și până astăzi, au stabilit un principiu, care nu suferă nici o contestație: să se procedeze învățând dela simplu la compus, dela cunoscut la necunoscut.

Dealtfel se știe asta de toți că la școală, de exemplu la geografie, întâi i-se vorbește elevului, de casă de sat, de comună, de oraș, de plasă, de județ, apoi de țara lui, apoi de țările celelalte și la urmă de continent.

Nu i-se vorbește întâi de continent și apoi de comună. Este o lege pedagogică de cea mai mare importanță. Noi nu am vrut să ținem în socoteală acest principiu pedagogic ci am vrut să avem noi meritul de a fi descoperit contrarul lui.

Și în loc să învățăm pe sătenii noștri să cunoască întâi alfabetul, sunetul, vocala, cuvântul, zicerea, fraza ș. a., și apoi cetirea, noi i-am instalat la școală sau aiurea un depozit de cărți scrise frumos, de unde omul să învețe și să se cultive.

Dar cum să citească săracul, când el nu știe alfabetul?

Intradevăr, nu este ziar în care să nu citești că în cutare comună, s'a dat o serbare și cu banii strânși s'a fondat o bibliotecă populară, o casă de cetire, ș. a.

Și acele biblioteci populare stau închise, și garantez eu, că 50 la sută din ele, majoritatea cărților sunt netăiate, iar unde sunt tăiate sau de către dascălul satului, sau vre-un elev dela vre-o școală secundară își pierde timpul vara răsfoindu-le.

Aș vrea să mi-se răspundă cu date câte cărți s'au cetit din bibliotecile populare formate la noi.

Garantez că registrul de distribuția cărților este alb, la multe din aceste biblioteci. Nu sunt împotriva bibliotecilor populare, dar sunt împotriva acelora înființate acolo unde nu-și au în nici un caz rostul.

Să învățăm întâi poporul să citească și să scrie și apoi să-i aducem lectura din Sadoveanu, Pann, Negruzzi, ș. a.

Altfel risipim banii, deocamdată în zadar numai de dragul, de a avea cărți în dulap.

Ele sunt o mască, în dosul căreia se ascunde ignoranța cea mai acută. Ce folos că satul X, are bibliotecă populară și casă de cetire, dacă sătenii 80 la sută sunt neștiutori de carte. Se uită la ele ca viețelul la poarta nouă și când învățătorul îi ia la zor, de rușine iau și ei câte o carte, căutând prin ea poze, aducând-o apoi plină de mămăligă și fasole, scuzându-se că copilul s'a jucat cu ea.

Asta însemnează bibliotecile populare de astăzi, creiate cu atâta, entuziasm, risipindu-se totodată și atâția bani.

Atenția să se îndrepte la soluționarea termenului prim, prin alte mijloace . Noua lege a învățământului, pare că s'a gândit la acest lucru, când a prevăzut cursurile complimentare și de adulți.

S'a gândit cârmuitorul că întâi trebue știință de carte și apoi carte și pare-mi-se că lucrul merge foarte greu deoarece după cât sunt informat învățătorii cari au asemenea cursuri nu primesc nici un plus de salariu. Leafa rămâne aceeaș, numai munca se mărește la nesfârșit.

Am avut prilejul să aud dascăli bătrâni, ce și-au făcut apostolat din slujba lui, și cari spuneau că nu vor mai ține cursuri de adulți, pentrucă nu li-se dă nimica și ei muncesc de pomană, având familii grele.

Și atunci de ce risipim banii pe cărțile cari stau moarte în dulapuri frumoase?

Mai bine, acei bani îi dăm învățătorilor să-i învețe pe cei 80 la sută, neștiutori de carte, căci acând el știință de carte, ușor îi va fi s'o găsească cu câțiva lei.

Asta-i în goliciunea ei, cultura ce o trâmbițăm zilnic că s'a sălășluit la sate.

P. Dimitriu Lipșița

Monumentul „Avântul Țării"

de sculptorul Em. Becker

ACEST MONUMENT FALNIC ESTE RIDICAT ÎN BUCUREȘTI LA ÎNTRETĂIEREA STR. GENERAL ANGHELESCU CU CALEA GRIVIȚEI, ÎN FAȚA MINISTERULUI DE RĂSBOI, LOCALUL NO. 3.
ESTE O PODOABĂ MONUMENTALĂ A CAPITALEI ȚĂRII NOASTRE.
E RIDICAT ÎN AMINTIREA CAMPANIEI DIN 1913.
INAUGURAREA LUI SE VA FACE ÎN PRIMĂVARA ACEASTA.

Invățătura Mântuitorului.

Intâlnirea dintre Marc-Antoniu și Cleopatra, desfrâurile Mesalinei, furiile lui Neron, ne pot da un indiciu precis asupra gradului de cultură al omenirii, în mediul căreia a trăit și pătimit Mântuitorul Iisus Hristos.

Pe vremea invaziei lui Senaherib cunoaștem că Isaia a profețit că din tulpina lui Isau în Iudeea se va naște Mesia.

De altfel venirea lui Hristos o mai povestise Sibilele din Cuneș și Eschil fiul Elesuis.

El prin graiul eroului legendar Prometeu, spunea că se va prăbuși împărăția lui Jupiter-Destin. Un astfel în timpul dominației Impăratului August, poetul Virgil, visa și el, începutul unei ere nouă.

Născându-se Hristos, în vrăjitul colț de rai al Galileei, în Nazaret, visul învățaților, a profeților s'a împlinit. — Și fiul lui Dumnezeu venind pe pământ, i-a fost dat a trăi primii ani ai adolescenței, în mijlocul Esenienilor primind dela învățatul ler Pontifice Menahem împărtășania doctrinei verbului divin, — doctrină spirituală propovăduită de Krișna în India, de preoții lui Osiris în Egipt, de Orfeu și Pitagora, în Grecia.

După cum Sakia-Muni, ultimul Buda a propovăduit pe țărmul Gangelui iubirea de oameni, tot astfel și Hristos, a răspândit creștinismul, dragostea de aproapele său, prin învățături scăpătoare de lumină și vindecătoare a suferințelor umane.

Din buchetul învățăturilor Mântuitorului semănate dela Capernaum la Betseda, dela lacul Maoris, la Marea Moartă, și dela Corazim, la Erusalim, voi desprinde una și cea mai însemnată, învățătură cuprinsă în Evanghelia dela Matei care eată cum grăește:

Zis-a domnul: Se va asemăna împărăția cerurilor cu zece fecioare, care, luându-și candelele sale au eșit întru întâmpinarea Mirelui. Și cinci dintre ele erau înțelepte, iar cinci nebune. Cele nebune, luându-și candelele sale, n'au luat cu sine untdelemn. Iar cele înțelepte au luat untdelemn în vasele sale, cu candelele sale. Și zăbovindu-se mirele, au dormitat toate și au adormit.

Iar la miezul nopții s'a făcut strigare: Iată vine mirele! Eșiți întru întâmpinarea lui. Atunci s'au sculat toate fecioarele acelea și-au împodobit candelele sale. Iar cele nebune au zis celor înțelepte: Dați-ne nouă din untdelemnul al vostru că se sting candelele noastre. Și au răspuns cele înțelepte zicând: Nu cumva nu ne ajunge nouă și vouă, ci mai bine mergeți la cei ce vând și vă cumpărați vouă.

Iar mergând ele să cumpere venit-a mirele și cele ce erau gata, au intrat cu el la nuntă, și s'a închis ușa. — Iar mai spre urmă au venit și celelalte fecioare, zicând: Doamne! Doamne! deschide nouă! — Iar el răspunzând a zis: Amin zic vouă nu vă știu pe voi. — Drept aceea priveghiați, că nu știți ziua, nici ceasul întru care fiul Domnului va veni.

Pilda aceasta a Mântuitorului e pentru noi una din cele mai mari învățături. Ca totdeauna și astăzi ne folosim de legea cea vecinică, pentru păcatele ființei noastre trecătoare. Ca să primească mirele așteptat, zece fecioare au eșit înaintea lui. Cinci dintre ele erau pregătite din timp cu candelele lor pline, iar celelalte cinci neștiind ceasul în care mirele va veni, gândeau că poate, în ultima oră, vor putea cumpăra untdelemn și vor scăpa astfel de pedeapsa cuvenită neprevederii lor. Dar, în ora aceea, nimic nu s'a mai putut îndrepta. O strădunință de o clipă nu a putut răscumpăra nepăsarea fecioarelor cari nu se pregătise pentru nuntă.

Această învățătură vorbește mai mult în marile împrejurări ale vieții și tot așa în timpul sărbătorilor.

Oameni cari un an întreg nu au văzut biserica și n'au o clipă de reculegere în credință cred că e de ajuns să se închine, pentru ca nepăsarea lor să fie ertată. Asemenea lucruri se petrec și cu aceia cari disprețuesc credința și o uită complect în beția mulțumirilor păgânești, iar când durerea îi îngenunchiază sub spada ei de foc; cred că pot salva sufletul lor printr'o rugăciune pripită, pe care a doua zi — cu încetarea durerii o vor uita.

Cu regret trebue să spunem că toate acestea sunt aspectele unice ale credinței noastre șovăitoare și ale practicelor religioase formule, pe care le ținem. — Dacă acesta e adevărul — dacă pentru primirea Mântuitorului — noi îi eșim înainte, totdeauna cu candelele stinse — vă închipuiți singuri care este trecerea noastră în fața supremului judecător. O nepăsare lașe și o necunoașiere a obligațiunilor morale, caracterizează viața noastră de astăzi. De această păcătoșie, se resimte caracterul general al gândirei și acțiunilor noastre. Suntem tot atât de oportuniști în viața socială și politică, ca și în viața morală.

Nimic nu facem cu temei, tot ce realizăm e trecător. Fără o mare pasiune, fără o iubire devotată și săvârșitoare, nu e cu putință fapta cea mare.

La baza operilor neperitoare, în toate cazurile, au stat afecțuni neperitoare.

Toți cei cari se înalță deasupra împrejurărilor și vremurilor, sunt preoții unor credințe mari. Numai acelora se va arăta Mântuitorul, cari își curăță conștiința și o împodobesc cu nobleța faptelor bune și ale luminii; iar nu celor mai mulți, cari, în ajunul venirei lui, aruncă peste mizeria unei conștiințe păgâne, haina îngenuncherii lor de o clipă.

Să se ridice acela care până acum a păcătuit.

Să se ridice toți aceia cari au hoțit, toți cari până acum au mințit, toți cari au supărat pe Dumnezeu și prin actele lor să răscumpere ertarea divină.

Ridicați-vă oamenilor leneși și invidioși; ridicați-vă fariseilor pătați de nelegiuiri cari a-ți venit înaintea Domnului cu mâinile pline de sânge, ca să vă rugați!

Nu credeți că din înălțimea lui, Ei, nu ne știe și că ne întâlnim cu El doar când dorim noi s'o facem, ca să ne isbăvim.

In ceasul supremei judecăți vom da ochii cu El și fața lui cea blândă, se va întoarce, pentru toate veciile vieții de apoi, — dinaintea noastră, a acelora cari nu l'au adăpostit între noi.

Prieteni și tovarăși cari așteptați venirea lui Hristos; femeilor cari ați păcătuit și v'ați abătut de la calea morală, Domnul, vine la judecată. — V'ați pregătit?

S'au credeți că tocmai pe El îl puteți înșela cu plecăciunea care i-o faceți! E prea târziu!

Dacă totuș vreți să vă reîntoarceți la El, întoarceți-vă la credința cea adevărată — redeschideți-vă sufletele pentru primirea moralei și învățăturei lui, fiți mai blânzi și porniți din nou pe calea cea luminată a credinței și numai când veți simți gândul plin de icoana lui, — numai atunci când toate candelele așteptării noastre vor arde; — numai atunci eșiți întru întâmpinarea Mântuitorului Iisus Hristos.

Pavel Al. Macedonschi.

GRAUNTELE

Era din neamul ales al boabelor sfinte, pe care sămănătorul înțelept din Evanghelie le-a aruncat când-va în pământul cel bun. De moșii și strămoșii lui însă, nu știa mare lucru. S'amintea doar, din cele ce i-se povestiseră în copilărie, că trăiseră vremuri fericite de omenie și belșug, între creștini cu teamă de lege și cu frică de Dumnezeu. Și acu se frigea de sete ca prigorii, la umbra a doi bulgări uscați, și jinduia cumplit după umezeala binefăcătoare a văzduhului.

Și 'n curând veni și umezeala. Veni din lacrămile curate ale unui nouraș de ploae, pe care îl trimesese Dumnezeu să stropească pământul și să se mai bucure lumea. Și bietul grăunte supse și supse cu lăcomia drăgălașe a unui copil flămând și somnoros care apucă sânul hrănitor al mamei sale. Iar când prinse destulă virtute și când izbuti să-și înfigă firul subțiatic al rădăcinii sale plăpânde în adânc, răsuflă ușurat și zâmbi din toată inima, încredințat pe deplin, că din clipa aceia era el însuși un adevărat chiezaș al zilelor vieții sale.

Trecu o vreme. Grăuntele își ținea acum brațele întinse și — îngrijat de soarta odraslelor sale — se ruga duios, când pentru o picătură de ploae care să-i potolească arsurile setii, când pentru o rază care să-i încălzească trupul firav și golaș. Și într'o zi simți că amorțește și că-l acoperă fulgi ușori de zăpadă. Clipi fericit și adormi apoi înfășurat, de data asta, în scutecile albe, pe cari i-le dăruise barba albă a Sfântului Neculai.

Și adormi dus. Pe deasupra lui, trecea acum viscolul, înghețând apele, înămetind drumurile și împrăștiind pretutindenea groaza și pustiirea. Și'n timp ce haitele de lupi alergau și urlau flămânde, iar stelele sgriburite tremurau de frig în torțele cerului, grăuntele adormit acolo dedesubt părea că-și vede aievea odraslele lui dragi și zâmbea fericit, socotindu-se alintat de adierea unui vântuleț ușor de vară caldă și părându-i-se că se scaldă în revărsarea de lumină a unui soare din miezul lui Cireșar....

Intr'o amiază se trezi. Era ud-leoarcă de cel din urmă picături ale peteciului de ghiață, sub care stătuse până atunci. Se frecă leneș la ochi, se scutură o clipă ca pentru a-și izgoni amorțeala și aruncându-și săgețile privirilor în sus, se simți prins cu totul în razele calde ale soarelui primăvăratec, care se muncise atâta până s'ajungă la el și până să-l trezească. Și voinicul râse și râse, tremurând în spasmul înfiorător de dulce al unei negrăit de mare bucurii

Incepu apoi truda, truda grea a vieții lui de zi și de noapte. Și odraslele care își scoaseră căpșorul lor cuminte în fața pământului erau așa de mici și de slăbuțe. Grăuntele avea deci luptă grea. Cântarea ciocârliei însă, și zumzetul albinelor și bâzâitul bondarilor, și târâitul prelung al gândacilor care își atingeau mustățile de dânsul, îl făceau să se creadă fericit. Se visa învârind într'un pom de alte grăunțe toate mari și pline ca el și toate purtând, în pântecele lor binecuvântat, odrasia fericită a altor urmași. Și i-se părea, în ceasurile acelea, că va trăi veacuri după veacuri, cât va fi lumea lume și cât va rămânea pământul pământ.

Veniră însă zilele calde ale lui Cireșar. Câmpul se umplu de lume. Pe drumuri nevestele zoreau de foc cu demâncarea. S'auzea din zori și până 'n noapte fâșâit neîntrerupt de coase și de seceri și de pretutindeni roiau vaetele de durere ale spicelor din lan. Și într'o dimineață voinicul nostru auzi pași greoi pe aproape. Își încordă auzul. Dar până să înțeleagă bine ce o să fie, simți hârșâitura tăioasă a unei seceri, care-l culcă palancă la pământ. N'avu vreme să țipe. Era amețit de durere și încet, încet îl răpuse o sete afurisită. Se topia de pară. Și nici un pic de rouă și nici o picăură de ploaie. Către seara se simți înfășcat și dus pe mâini împreună cu frații căzuți laolaltă cu el. Pe urmă pârâi și el cu ceilalți, de strânsoarea nemiloasă a două brațe vânjoase și se trezi apoi în mijlocul unei clăi.

Trecură astfel mai multe zile și tot atâtea nopți, în care timp flăcăul nostru îndură vaetul nesfârșit al tovarășilor lui, care gemeau acolo în clae, răpuși de durerea și de usturimea tăeturilor. Și într'o zi, când se credea vindecat și uitat cu totul, se simți luat pe sus și trântit într'o căruță, care-l zdruncină o bucată de vreme. Simți apoi că povara s'a oprit. De-aci, de-aproape, s'auzea zumzetul unei albine uriașe și huiet și larmă veneau de pretutindeni. Dar, până să se dumirească bine unde se află, trupul voinicului nostru rătăci o clipă în înaltul văzduhului și căzu apoi în măsele flămânde și fără milă ale unei mașini uriașe. Nici n'a avut vremea să țipe. Iar, la puțin timp după aceia, trupul sfârticat al celui care un an întreg visase pe câmpuri, urca însângerat și zdrelit mormanul fără sfârșit, al unei șiri în care nimenea nu mai țipa și nimenea nu mai sângera de durere.

Azi grăuntele odrăslite din truda și sudoarea celui jertfit în arie, călătoresc pe apă, într'un vapor care spintecă valurile mării, doar vor ajunge mai repede la malul unde așteaptă flămânzii nepuntincioși, ai unor ținuturi părăduite de sabie, de boli și de foame. Și'n timp ce grăuntele plâng, necăjite că o mână străină le-a smuls din țara și pământul lor de baștină, bani străini, cu slove roșii, se încălzesc și se răsfață, în buzunarul lacom al unui jupân, cu nasul coroiat și pistruit și cu pântecele mătăhălos și mulțămit.

D. G. Chițoia

Spicuiri din Istoria Bisericei Române

Mitropoliții Ungro-Vlahiei în secolul XV.

Mitropolitul Anthim Critopulos, pășește pragul sec. XV, păstorind până în anul 1401-2, murind în adânci bătrânețe după o boală grea ce avusese și care-l nevoise să-și întrerupă păstoria pentru 7 ani (1381-8). Imbrăcând schima cea mare. De aci înainte, șirul mitropoliților se stabilește mai cu greutate deoarece ne lipsesc isvoarele autorizate. Timpurile dela 1400 încoace sunt turburate de lupte pentru domnie, date de urmașii lui Mircea cel mare. Ungurii și Turcii dând ajutor armat candidaților pentru tronul Țării Românești, această provincie românească este jefuită cumplit de hoardele vrășmașe. Această stare de lucruri a fost neprielnică unei desvoltări bisericești, așa că de multeori mitropolitul țării era nevoit să-și părăsească reședința dela Curtea-de-Argeș și să pribegească peste munți. Din cauza nesiguranței vremurilor, nu se putea scrie în liniște documente, care să ne vorbească despre șirul mitropoliților Ungro-Vlahiei, încât astăzi pentru istoricii noștri, a fost o muncă încordată ca să stabilească, mai aproape de adevăr, urmașii ultimului mitropolit dela sfârșitul sec. XIV. și începutul sec. XV., anume Anthim Critopulos. După două pomelnice ale mitropolici Ungro-Vlahici, scrise în a doua jumătate a sec. XVII, urmașul lui Anthim ar fi tot acel Athanasie, care l-a succedat în scaunul dela Severin, când Anthim trecuse la Argeș. Anul când s'a întâmplat evenimentul acesta, nu poate fi precizat deoarece nu se cunoaște exact data morții lui Anthim, nici a suirii pe scaun a urmașului său Athanasie. Cât va fi păstorit Athanasie iar nu putem ști, iar asupra urmașului numitele pomelnice indică pe Teodor. Deci putem preciza că în întâia jumătate a sec. XV. pe scaunul mitropoliei Ungro-Vlahiei, care-și avea reședința la Argeș, s'au succedat trei mitropoliți: Anthim, Athanasie și Teodor, toți de origină greacă. Dela a doua jumătate a sec. XV. se aleg ierarhii Țării numai dintre pământeni, cum vom vedea îndată.

Primul mitropolit din a doua jumătate a sec. XV. este Iosif (1462?) fost egumen al mănăstirii Cozia, deci nefiind trimis dela Constantinopole ci fiind pământean, ales de Domnul țării, Radu-cel-frumos. Cât a păstorit nu știm, dar în anul 1480 este atestat un alt mitropolit cu numele Macarie, bucurându-se de mare trecere față de Domnul țării, Basarab-cel-tânăr. In anul 1493 este pomenit în documente ca mitropolit al Ungro-Vlahiei, Ilarion venit tot dela Cozia ca și predecesorii săi, care pe atunci era una din cele mai însemnate mănăstiri din țara românească. Acest Ilarion este pomenit pentru ultima dată, în anul 1494, dar se aude c'ar fi trăit până în preajma anului 1500.

Secolul XVII-lea

Biserica Țării românești sub organizarea dată de patriarhul Nifon. Ființarea Episcopiilor de Buzău și Râmnic

Din cauza schimbărilor de Domni pe tronul Munteniei, căci în 90 de ani s'au perindat 15 domnitori. Biserica nu putea să fie la înălțimea ei de altădată. Un curent de regenerare trebuia să purifice această stare tristă de lucruri, dar care trebuia să vină din altă parte, căci dela clerul muntean nu ne putem aștepta în acest timp. Domnitorul Țării Radu, își îndreaptă privirile spre Orient și intră în legături de prietenie cu patriarhul Nifon, fost în două rânduri arhiepiscop al Cetății Constantinopolului și deci șeful Ortodoxismului. Acest bărbat, pregătit îndeajuns prin cultura și credința câștigată în mănăstirile din Athos, veni în Țara Românească pentru a pune pe temelii sănătoase noua organizare ce trebuia să se dea mitropoliei Ungro-Vlahiei. Pentru acest scop Nifon făcu o adunare cu toți boierii, clericii și mirenii cu care puseră la cale îndreptarea lucrurilor rele, și înființarea acelor cari nu-și luaseră încă ființă.

După ce se hotărește înființarea a două noui episcopii de Râmnic (fostă a Severinului) și Buzău, Nifon hirotonisește episcopii rânduiți la le cârmui, ca sufragani al mitropolitului Ungro-Vlahiei.

Faptul acesta se întâmplă în anii 1507—8, fiind mitropolit al Ungro-Vlahiei Maximian (Brancovici), episcop al Buzăului Serafim și al Râmnicului Leontie. Cu patriarhul Nifon, care după tată era sârb și cu Maximian nepot al despotului sârb Brancovici, care stăpânise asupra Sârbiei, se introduce curentul slavon, după-cum odată mai avusese loc acest fapt cu Nicodem dela Tismana, despre care am vorbit la capitolul respectiv. Acest curent se răsfrânge asupra rosturilor bisericești ale românilor din timpul lui Radu, se desăvârșește sub Neagoie și trece apoi în Moldova. Al treilea curent vine dela călugărul muntenegrean Macarie, un meșter de tipar slavon, care ajunge mitropolit al Țării Românești, tipărind Leturghierul. Această acțiune culturală, această viață pașnică în ierarhia orânduită, fură întrerupte prin scurta stăpânire vijelioasă a fiului lui Țepeș.

Timpul lui Neagoe-Vodă

Venind pe scaunul domniei Neagoie-Vodă, evlavios și blând, biserica răsuflă câțiva ani în libertate duhovnicească. Macarie care a mai scris și o Evanghelie, (25 Iunie 1512), este ales mitropolit cu consimțământul patriarhului Constantinopolei, Pahomie. Mărinimia de suflet a piosului Domn se revarsă asupra tuturor locurilor sfinte din Orient. Totodată în țară înfrumusețează și înzestrează sfinte locașuri, zidind din nou vestita mănăstire Curtea de Argeș. Tot el strămută reședința mitropolitului la Târgoviște pentru a fi alături de scaunul domnesc.

Sfințirea mănăstirii Curtea de Argeș a avut loc în ziua de 15 August 1517, la care luară parte patriarhul Constantinopolului Teolept însoțit de episcopii de Seres, Sarde, Midia și Melenic, precum și de mitropolitul Macarie al Țării Românești cu toți egumenii martori.

Corneliu M. Grumăzescu
Preot la Catedrala Sf. Episcopii a Dunării de Jos, Galați

Dela Ateneul popular Tătărași din Iași.

Orhestra Ateneului din Tătărași, în cel de al 4-lea concert a atins înălțimi neașteptate. Tot Iașul muzical și-a dat întâlnire la acest ultim concert dinaintea sărbătorilor Paștilor.

Prima piesă cântată cu o deosebită măestrie a fost Simfonia a 4-a a lui Beethowen. Intreg umorul și exuberanța care pulsează în această nemaritoare creație muzicală, ca și tot acel suflu romantic, care se exală din ea, a fost redat de minunatul ansamblu simfonic, condus de bagheta maestrului Ciolan.

A urmat dansurile cu cor din „Prinț Igor" de Al. Borodine, care a fost cântat în chip desăvârșit. Caracteristica acestei bucăți de operă, constă în nervii și veselia răsboinică, în acele torente de muzică ce se revarsă asemeni unor valuri ce nu pot fi stăvilite. Nu se poate închipui o muzică de balet mai sălbatecă mai nebunească. Toate aceste greutăți de execuție au fost învinse de maestrul Ciolan, orhestra Ateneului redând bucata fără reproș.

Ultima piesă a acestui regal muzical a fost celebra uvertură 1812 a lui Tschaikowsky. Toată desfășurarea acestei extraordinare piese muzicale, evocatoare a nenorocitei campanii Napoleoniene, în Rusia, a fost cântată cu un strălucit succes.

Toate motivele acestei mărețe uverturi de o rară putere de impresie a fost reflectate cum nu se putea mai expresiv: și emoționanta rugăciune a rușilor bigoți, și pregătirea luptei de cavalerie care se aude din depărtări și lupta înversunată animată necontenit de accentele Marsilliezei, ca și jocul din lagărul rusesc în timpul repaosului și în deosebi dezastrul armatelor franceze care se retrag în sunetele tot mai slabe ale Marsilliezei.

Incheerea uverturei cu impresionanta rugăciune pentru victorie ca și impunătorul marș imperial rus a fost cântată în chip maestos.

Sala plină a ovaționat în delung pe marele artist al baghetei, care este maestrul Ciolan, și a ovaționat pe cei 60 de membri ai orhestrei simfonice.

Comitetul conducător al Ateneului Popular Tătărași, a fost viu felicitat pentru succesul acestui concert, care înalță atât de mult acțiunea desfășurată de Ateneu.

Horea Cogălniceanu.

RAVAŞE DELA SATE

Din Sălişte (jud. Sibiiu)

Duminecă, în 5 Aprilie, învăţătorii din plasa Sălişte, în activitatea lor extra-şcolară pe care o desfăşoară cu atâta zel şi iubire, au ţinut cercul cultural în comuna Galeş.

Decâteori aceşti ţărani primesc în mijlocul lor pe aceşti apostoli, din acea zi fac îndoit praznic.

Praznic în biserică, unde aud glasurile acestora preamărind în cântece pe Dumnezeu şi praznic în sufletul lor, căci îl premenesc cu haine curate, cari îl fac să se simtă a fi în sărbătoare.

Des de dimineaţă, vedeai o mişcare pe stradă.

Toată lumea, mic şi mare alerga la biserică.

Răspunsurile liturgice date de corul şcoalei civile, a umplut biserica de miresme.

Te simţeai mai aproape de Dumnezeu, al uitat de grijile lumii, de supărări şi răsbunări.

Iată marele câştig moral şi material obţinut cu prilejul acestor cercuri culturale. Dar nu numai al credincioşilor, ci şi al învăţătorilor.

La Sf. Liturghie răspunsurile le-a dat corul Şcoalei civile din Sălişte sub conducerea prof. M. Szekal.

După terminarea serviciului dumnezeesc învăţătorii au ţinut o mică şedinţă intimă. S'a predat şi o lecţie practică de către Inv. C. Sava, la care a luat parte şi neobositul inspector şcolar Petrescu.

După masa dată, în decursul căreia dl prof. Floaşiu în câteva cuvinte a arătat cine e inspectorul Petrescu, a închinat cu toţi un pocal de vin.

După masă a urmat şedinţa publică. Deschisă şedinţa, remarcăm cele două conferinţe foarte instructive ţinute pentru popor în special a d-şoarei conducătoare Hetti Comşia „Însemnătatea şi scopul şcoalelor de copii".

A arătat năzuinţa tuturor satelor, cari nu se mulţumesc cu ce au făcut până acum, ci zi de zi, caută mijloace de perfecţionare în educaţia acestor micuţi.

Au trecut la scopul şi marele folos ce-l aduc grădinele de copii; a făcut un mic istoric al acestor şcoale, terminând cu frumoasa asemănare a acestor şcoale, spunând că întocmai cum o clădire numai atunci va fi solidă, nu va fi expusă surpării, dacă temelia ei e aşezată pe peatră şi nu pe nisip, aşa şi omul, numai dacă a pornit din cea mai fragedă vârstă a lui pe cărările cele bune, va deveni destoinic să înfrunte greutăţile vieţii.

— Copiii tuturor şcoalelor din localitate şi împrejurime au luat parte la reprezentarea patimilor lui Hristos la cinematograful şcoalei, patimi explicate de dl prof. de religie Dr. D. Borcea.

— Bătrâna bancă „Cassa de păstrare" şi-a ţinut în Sâmbăta Floriilor, adunarea generală, din care reţinem pe lângă cele multe frumosul gest, de a pune la îndemână localul său pentru viitoarea Şcoală comercială superioară ce e pe cale a se deschide în anul viitor şcolar.

— Şcoala elementară de comerţ, înfiinţată de nou, mutându-se în localul ei închiriat, s'a făcut o feştanie, la care au luat parte comitetul acelei şcoale, elevii şi autorităţile şcolare. Terminându-se a luat cuvântul protopresbiterul Dr. D. Borcea, arătând scopul acestei şcoale, care va fi un focar de răspândire de misionari comerciali.

I-a răspuns dl director al şcoalei, C. Cristiu, că aşteaptă micul concurs şi al oamenilor de bine, legând speranţe în viitor că îşi va ajunge scopul.

— A. S. R. Principesa Ileana, însoţită de un grup de doamne de onoare şi autorităţile din Sibiiu, Marţi, în 14 Aprilie, a vizitat şi Săliştea. La gară a fost salutată de Reuniunea femeilor din localitate împreună cu administraţia.

S'a făcut o slujbă bisericească în biserică, apoi părintele protopresbiter Dr. Borcea, a arătat valoarea mare ce a avut haina românească din aceste părţi, sub care s'a păstrat moravurile bune, credinţa şi obiceiurile strămoşeşti. O face tocmai prin faptul că A. S. era îmbrăcată în haină de săliştean. Mare dreptate avea un bătrân, care îi şoptea vecinului „par'că nu-i principesa, e o zină din poveşti, aşa-i stau de bine hainele săliştenești. Poatecă îi din Sălişte."

A urmat apoi primirea oficioasă în sala festivă a şcoalei, unde „Freamătul" o societate corală locală şi-a însuşit partea leului.

Cât de înălţătoare, cât de dumnezeeşti au fost cântecele religioase cântate cu atâta precisiune şi corectitate, încât însuşi A. S. R. s'a interesat de această societate şi în special de numele vreduicului ei conducător săliştean prof. Gh. Oancea. A vorbit în sală dl N. Tolu, licenţiat dela Paris.

S'a vizitat apoi muzeul naţional, ţesetorile locale, mormintele eroilor.

După masă a urmat un ospăţ la Casa Naţională, unde prefectul judeţului dl Boin a vorbit pentru Familia Regală, apoi au urmat alţii.

La ora 4 oaspeţii au părăsit Săliştea cu cele mai frumoase impresii.

O mângâiere pot avea săliştenii, lucru care l-a spus prefectul la despărţire. „Numai Săliştea ştie primi oaspeţii neamului."

D. F.

Din Ohaba (jud. Timiş)

In comuna noastră, în anul acesta s'au desfăşurat două fapte îmbucurătoare.

In urma stăruinţei Sfinţiei Sale Dr. Nicolae Brînzeu canonic, s'a reînfiinţat reuniunea femeilor, reuniune care din 1918 nu mai funcţionase. Harnicele femei s'au pus pe lucru şi de Paşti vom avea un rând de vestminte preoţeşti pregătite de ele.

Tot aci, mulţumită activităţii noului învăţător, dl. Răsădeanu s'a înfiinţat Casa de Educaţie Naţională, având următorii conducători: preşedinte Dr. Nicolae Brânzeu; vice-preş. Nic. Sârbu; secretar Răsădeanu; casier Nic. Brancu; bibliotecar Bosica Ion, controlori Ioan Sârbu şi Pau. Societatea aceasta îşi desvoltă toată activitatea în unire cu soc. „Sf. Pavel" a cărui comitet administrativ e compus din sus numiţii conducători ai Casei Naţionale.

— In ziua de 24 Martie, am avut cu elevii şcoalelor primare din localitate ,Sărbătoarea Pomilor". Sub conducerea dlor învăţători Millea şi Răsădeanu elevii au fost pe malul râului Timiş unde au plantat peste 250 arbori şi pomi pentru a se feri malul de a se surpa, apoi au vorbit elevilor despre îngrijirea pomilor şi arborilor. Serbarea s'a încheiat cu cântări şi jocuri.

N. A.

Din Brăneşti (jud. Ilfov)

In ziua de 9 Aprilie, am avut în comunele Cernica şi Brăneşti serbarea sădirei pomilor. Prin stăruinţa şi energia d-lui şef al ocolului silvic Brăneşti, inginer sub-inspector Marin Niculescu, s'au plantat de către copiii şcolilor din toate satele apropiate, câteva mii de salcâmi şi dud în pădurile din apropiere. Au luat parte câţiva ingineri, preoţi, tot corpul didactic din aceste comune şi o mulţime de săteni. In mijlocul unei mari însufleţiri şi bucurii pentru toţi, d. şef al ocolului silvic a ţinut o cuvântare arătând rostul serbării şi lămurind dragostea de pădure, precum şi importanţa pădurilor pentru bunul trai şi sănătatea publică. S'a luat masa în pădure, s'a cântat şi s'a jucat frăţeşte. Seara ne-am despărţit cu mulţumirea că odată cu petrecerea noastră s'au creiat păduri noi de cari se vor folosi generaţiile viitoare. Exemplul acesta frumos trebue imitat pretutindeni, unde se simte remâneşte. A. I.

Din Gliganu (jud. Argeş)

Zi frumoasă, zi neuitată va fi pentru noi ziua de 5 Aprilie, când am avut la şcoala noastră cercul cultural al învăţătorilor.

De dimineaţă dascălii au fost cu copiii la biserică. In şedinţa intimă d. I. Vasile, învăţ. în Tutuleştii-noi, a făcut o lecţie cu copiii de cl. I tratând subiectul „Albina şi porumbiţa". Tot în şedinţa intimă a vorbit d. Boncescu înv. în Suseni, despre metodica scris-cetitului. De amează dascălii au luat masa într'o odae a şcoalei. Aici au fost preocupaţi de diferite probleme relativ la întinderea culturei în massele poporului. După masă a început şedinţa publică. Dl. Stoica înv. local a deschis şedinţa printr'un cântec „o urare" în cinstea dascălilor şi a bunului Rege.

D-l preşedinte al cercului M. Branişte a vorbit despre „iubirea de patrie" scoţând în relief tipuri de eroi din istoria patriei, din viaţa cărora trebue să luăm pildă. Au urmat apoi cântece şi recitări, cântate şi spuse de elevii şcoalei conduşi de tânărul şi inimosul dascăl Stoica. A urmat un program împărţit în trei părţi: religioase, patriotice şi distractive cu caracter educativ în special cu privire la beţie, molima satelor. D-sa este un aprig luptător împotriva beţiei.

Intre recitări a vorbit d-ra Marioara Alesu, învăţăt. la această şcoală, tălmăcind sătenilor proberbul „Ai carte ai parte". In cuvinte şi pilde trăite a scos în lumină răul fără carte şi ce bine-i să ştii să scrii şi să citeşti. Un frumos început la d-sa şi pentru care îi aducem totodată laude. D-l Marin Popescu fost dascăl pe vremuri şi din viaţa oamenilor de seamă scoate în faţă respectul ce trebue să fie între oameni. Dl. Maniu Stoica, a deschis „cartea Sfântă" şi a citit publicului câteva versete din proorocul Ezechiel pe care le explică.

D-sa a terminat îndemnând pe săteni să se gândească la suflet cât mai este vreme, căci vine ciasul cund ne vom va seama în faţa Dreptului Judecător. D-l preşedine, a închiat mulţumind sătenilor şi totdeodată i-a îndemnat să dea ascultare dascălilor ce li i-a hărăzit Dumnezeu, la timpul potrivit. Nu ne am mai fi săturat ascultând, când la un cântec ori poezie, când la vorbele unui dascăl spune din inimă. Ţiei Dumnezeu pe învăţătorii noştri, căci îşi înţeleg rostul lor, nu numai ca oameni de catedră ci şi apostoli adevăraţi ai culturei poporului. De aci am luat un ziar „Cultura Poporului", pe care mi-la dat d-l Stoica, l'am citit şi am văzut lucruri de toată lauda în el.

M. Parăuleşcu

Din Borodino (jud. Cetatea-Albă).

Duminică, 29 Martie, în comuna nosatră, a avut loc o frumoasă serbare şcolară, organizată de învăţătorii români ai acestei comuni, în folosul înfiinţării unei biblioteci la această şcoală.

S'a arătat populaţiei înainte de reprezentaţia teatrală, scopul pentru care a fost organizată această serbare.

Corul, a cântat coruri alese pe două voci, între cari au produs o deosebită impresie. Oituzul şi „Hora înfrăţirii". (Variante de I. Olteanu).

S'au jucat piesele: „Fantoma lui Ioan" şi Mireasa şi iapa." Rolurile au fost bine jucate, arătându-i populaţiei minoritare, că cu toată răutatea împotriva culturei româneşti, cu munca şi stăruinţa acelor ce au un suflet românesc, se poate face mult.

A luat sfârşit prin vii mulţumiri aduse de învăţători şi coruri cântate de copii.

Aducem mulţumiri: d-lui primar, d-lor Gustav Şoc, Traugut Şoc, Ludvic Nant, Johan Krembrig, Robert Baier şi Johan Hegher, precum şi autorităţilor administrative şi poliţieneşti, ce ne-au dat concursul.

I. Ţiţăseu.

Din Târnava (jud. Soroca)

Zilele trecute trenul a tăiat pe cantonierul Ion Cracovetchii, care mergea dela Târnava la staţia Drachia. In urma lui au rămas 4 copii.

— O domnişoară funcţionară care lucra în cancelaria d-lui notar Puplic, s'a otrăvit.

— Nemai putând îndura mizeria, Teodor Ţurcanu, s'a aruncat înaintea trenului, fiind omorât. El lasă o casă de copii şi o soţie îndurerată.

Elena Rotaru

Din Sredna-Ciamurli (jud. Caliocra)

In ziua de 22 Martie, s'a ţinut şedinţa cercului cultural „B. P. Haşdău" la şcoala din din satul Osmau-Faca din comuna noastră. Diminaţa s'a ţinut lecţia practică de dl Virgil R. Ionescu dirigentele şcoalei din satul Cearatular, arătând înmulţirea la div. II-a; o altă conferinţă a ţinut d-şra Maria Kuceiec.

După aceasta a vorbit dl V. Stroescu revizor şcolar cl. I-a, arătând noile curente pedagogice în legătură cu şcoala activă.

După dl revizor a vorbit dl Nedelcu învăţător la Suiu-ciuc, preşedintele cercului, recomandă, ca fiecare învăţător să aibă cărţile dlor Tutonescu şi Nisipeanu.

După amiază s'a ţinut şedinţa publică. Şcoala fiind cu două odăi, una a fost frumos împodobită. Aci s'a deschis şedinţa în faţa întregului cerc cultural. Sala era tiesită de mulţime. Au început cu „Trăiască Regele," elevii şcoalei; apoi ei au cântat mai multe cântece naţionale şi eroice; s'au recitat poezii; s'a jucat piesa România Mare. D-na Papadopol a vorbit despre: foloasele învăţăturii de carte. A mai luat cuvântul dl revizor V. Stroescu, având mare bucurie, că niciodată nu a văzut un asemenea cerc cu toţi membrii şi atât de multă lume. A mulţămit tuturor pentru ascultare, asemenea d-nei învăţătoare locale Papadopol şi ajutoarei d-sale d-şoara învăţătoare Dima, — care e tot la această şcoală — pentru frumoasa organizare a acestei serbări. D-sa a arătat oamenilor, că prin şcoală şi numai prin şcoală se poate ridica un popor. După dl revizor, a vorbit iarăşi dl Nedelcu preşedintele cercului. Sf. Sa preotul învăţător Trifon Oprea a arătat, că învăţătura, ori cât ar fi, n'are nici o valoare fără credinţă; dar cu toţi să aveţi credinţă în unul Dumnezeu, care e stăpânul nostru la toţi.

Din autorităţi, cari au mai luat parte la acest cerc au fost notarul comunii dl C. Olteanu şi şeful postului Sredna-Ciamuri Tudorică Marin.

Ion Radulescu

Dela societatea culturală „Farul"

Conform programului său de activitate, societatea culturală „Farul", va ţine în vara aceasta ciclul obişnuit de conferinţe. Subiectele ce se vor desvolta vor fi de natură literară, artistică, ştiinţifică, pedagogică, religioasă, etc.

In numele societăţii rog pe toţi binevoitorii să trimită, cel mai târziu până la 15 Mai c., subiectele doresc a desvolta.

Numărul subiectelor trimise să fie de cel puţin trei, pentru a se putea reţine cele mai potrivite cu atmosfera şi caracterul societăţii.

Conferenţiarii vor fi anunţaţi din vreme, ce anume subiecte li-s'au reţinut, după care se va întocmi un tablou cu numele şi subiectele reţinute, ce se va da publicităţii.

Şedinţele vor fi bilunare sau chiar săptămânale.

Binevoitorii îşi vor trimite subiectele la sediul societăţii din Dobriceni-Vâlcea.

G. Bobei
Preşedintele soc. „Farul"

Despre albine

Dintre toate vieţuitoarele, cea mai organizată viaţă o duc albinele. Fiecare dintre ele îşi cunoaşte munca şi scopul acestei munci. E foarte bine ca oricine să cunoască în toate amănuntele toată viaţa albinelor, pe deoparte că făcând cunoştinţă cu ele le va îndrăgi şi cultiva, pe de altă parte cunoscându-le viaţa lor ordonată, se va putea trage dela ele vre-o învăţătură pentru viaţa noastră socială.

Intr'o familie trăesc trei feluri de albine: regina (matca, mama), albinele lucrătoare şi trântorii. Fiecare stup de regulă are numai o singură regină. Se întâmplă, că uneori se găsesc două regine, una mai bătrână şi neputincioasă şi alta tânără şi în vigoare.

Regina e cu ceva mai mare, ca celelalte albine, cu corpul lung, mai frumos, galbenă-aurie, mai ales pe foale. Fiindu-i corpul mai lung, aripile nu-l acoperă pe dea'ntregul ca pe celelalte albine.

Lucrătoarele sunt mai mici decât regina. Ele duc greul gospodăriei şi pot fi date ca pildă a hărniciei.

Trântorii au un corp mai gros, ca lucrătoarele însă mai scurt decât regina. Fiecare din aceste îşi au scopul bine hotărît în ce priveşte convieţuirea lor: regina se îngrijeşte de înmulţirea familiei; lucrătoarele muncesc spre a agonisi mierea pentru iarnă şi hrana puieţilor, iar unul oarecare dintre trântori va împărechia (fecunda) regina, pentru a o pune în stare să depună ouă de folos clocirii. După această împerechere, pe care o face numai unul dintre trântori, ceilalţi sunt goniţi (alungaţi) de către lucrătoare, cari în urmă neştiind şi neputând lucra pier de foame.

Oricare albină să desvoltă din ouăle depuse de regină în celulele clădite din ciară din partea lucrătoarelor. Se poate şti cu siguranţă deja înainte că ce fel de albină are să iasă din fiecare celulă. Natura s'a îngrijiti ca şi ele să simţească acest lucru.

Regina iese din ouăle depuse în celulele de regină, cari de obiceiu se găsesc în marginea fagurilor în formă ca ţâţa oaiei. Ou depus aici se colceşte din partea lucrătoarelor cu multă îngrijire, ele simţind importanţa celei ce are să iasă de aici. Iar dupăce s'a desvoltat larvele, ele vor fi hrănite foarte bine, încât în timp de 16 zile, regina va fi pe deplin desvoltată, pe când celelalte albine, după cum vom vedea se desvoltă mult mai încet. Dupăce regina a ieşit din celulă, peste 2—3 zile ea poate zbura. De obicei peste 3 zile, dacă e timp frumos, ea iasă trântor. Ieşind regina din coşniţă, este observată de trântori, cari se iau după ea. Trântorul, ce a împărechiat-o în zbor moare pe loc, iar celorlalţi nu le mai este permis să se reîntoarcă în coşniţă, ci — după cum am spus — pier de foame.

Regina numai odată în viaţă-i este împărechiată şi de aci încolo este în stare să depună în celule până la 200,000 de ouă. Trăeşte 4—5 ani, dar numai timp de doi ani după împărechiere este în vigoare, după aceasta slăbeşte din zi din coşniţă spre a fi împărechiată (fecundată) din partea vre-unui ce merge şi natural odată cu aceasta slăbeşte şi familia.

Lucrătoarele deasemeni se desvoltă din ouăle depuse de regină în celulele de lucrătoare. Aceste celule sunt mai mici şi din fiecare celulă se desvoltă câte-o lucrătoare. Lucrătoarele se desvoltă în timp de 21 zile dela depunerea ouălor: 9 zile ţine clocitul şi nutritul în celule, apoi se închid cu un capac de ciară. Peste 11—12 zile ies ca albine deplin desvoltate.

Viaţa lucrătoarelor este mult mai scurtă decât a reginei. Cele ieşite din celule primăvara şi vara abia trăesc câteva (5—8) săptămâni, apoi se prăpădesc, iar cele din toamnă, cari iernează în coşniţe, pier prin Aprilie—Mai, îndată ce noua generaţie le-a luat rolul în muncă.

Lucrătoarele încă îşi împart lucrul între ele. O parte pregăteşte nutrimentul de lipsă pentru pui, iar altă parte pregăteşte capacele de ciară pentru acoperirea pueţilor; unele doicesc pe cele tinere, altele adună hrana ş. a. m. d.

Trântorii se desvoltă în timp de 24 de zile: 11 zile stau descoperiţi, 13 zile acoperiţi. Nu lucrează nimic, decât mâncă mierea strânsă de lucrătoare cu multă trudă şi între 11 şi 16 ore se plimbă. Ei reprezintă în familie sexul bărbătesc, dintre cari însă numai unul îşi îndeplineşte rolul de fecundare aşa după cum am arătat mai sus.

Lucrătoarele numai atunci îi sufere, când familia este fără regină, în nădejdea nouei regine. Dar în acest caz toate sunt dejaba, căci nefiind regină nu este cine să depună ouă. Câte odată una dintre lucrătoare începe să depună ouă, cari însă sunt fără folos şi stupul înpuţinându-se va peri încurând. De aceea este foarte bine, dacă avem coşniţe sistematice, moderne, despre cari voi vorbi în numărul viitor, căci aici putem afla dacă are sau nu familia regină şi putem lua din vreme măsurile de lipsă.

T. Florian

† GHICA ST. ŢUGUI
(1849—1924)

Marele nostru fabulist Grigore Alexandrescu, într'una din satirele sale neîntrecute ca ironie fină şi plină de adevăr, spune:

„.....Mulţi oameni mari şi buni,
Lumii folositori
Au fost persecutaţi
In vreme ce-au trăit.
Şi foarte lăudaţi
Dupăce au murit".

Cu Ghica St. Ţugui, înţelepciunea acestor vorbe se şterge, iar patimaomenească pare că trece şi dincolo de clipa care consacră valorile şi le face să trăiască etern în memoria urmaşilor.

Nu asistăm la bârfeli şi ponegriri, dar ne cutremură întunericul şi ne revoltă nepăsarea.

S'a împlinit un an de când un doliu general a acoperit întregul nostru sat; am văzut şi simţit lăcrămi fierbinţi şi regrete unanime ale celor ce-au trăit în admiraţiunea acestui suflet blând şi nobil, care a planat deasupra tuturor cu întreaga lui personalitate demnă, hotărîtă şi aleasă.

Astăzi vălul uitării, un văl gros şi greu ca de plumb, apasă asupra lui Ghica St. Ţugui şi caută să-i întunece memoria.

Trăim în epoca născocirilor de oameni, pe cari să-i imortalizăm; ne-am făcut o plăcută predilecţie de a ridica osanale primului trecător prin satul nostru. Poseşti-Prahova, în timp ce Ghica St. Ţugui doarme în linişte somnul său veşnic în pământul râpos din cimitirul comunei Poseşti.

Admiratorii au amuţit... prieteniile s'au şters... în această comună pe care a gospodărit-o cu cinste şi pricepere în atâţia ani de-arândul! (35 de ani).

Şi totuşi, Ghica St. Ţugui a fost, pentru comuna Poseşti şi judeţul nostru Prahova, cea mai covârşitoare figură din timpul său.

Inteligenţa, spiritul fin şi firea-i demnă şi leală, cadrau în mod fericit cu sufletul său senin şi fără cute ascunse în care citeai lămurit: un caracter şi o bunătate de copil.

Ca om politic, n'a umblat după împănănări vanitoase în haina demnităţilor publice, ci ca primar în timp de 35 de ani a făcut, primărie, şcoală şi cu ajutorul unui fin al său Gh. Lersen (Şancu) a făcut în 1909 o frumoasă biserică în comuna sa Poseşti, şi-a făcut din datorie un crez al vieţii politice. Cinstea şi conştiinciozitatea i-au fost isvorul din care îşi trăgeau puterea de muncă în această sferă de activitate.

Mandatele lui Ghica Ţugui n'au cunoscut zimţii argintului ademenitori şi a detestat situaţiunile produs al hazardului, iar nu a cucerirei prin merite şi muncă.

A fost un duşman înverşunat al minciunei şi laşităţei, însă un îndrumător sincer către ceice munceau.

Calităţile şi activitatea lui l-au impus, iar memoria lui va străluci în ciuda tuturor ce l-au cunoscut mai de aproape şi l-au iubit.

Il vom trezi noi tineretul ca să ne îmbărbăteze în lupta cinstită ce ducem şi să vă sguduie puţin şi pe voi toţi cari l'aţi uitat aşa de curând.

Oct. Marmara, student

Cum stăm cu sămănăturile?

Timpul în toamna trecută a fost prielnic pentru lucrările câmpului. După ploaie îmbelşugată a urmat vreme bună, încât pământul s'a putut ara foarte bine.

Iarna însă n'a fost tocmai potrivită cerinţelor sămănăturilor, mai ales în unele părţi, unde a lipsit învelişul de zăpadă asupra holdelor de toamnă. Ni se pare că şi primăvara ne va ajuta. Cel puţin semnele de până acuma sunt bune Ne-ar mai trebui doar puţină ploaie, mai ales în Moldova.

Grâul, orzul şi secara de toamnă, sămănate la vreme şi în condiţiuni bune, au crescut aşa de bine şi sunt aşa de frumoase, cum rar s'a mai pomenit dela răsboiu încoace. Timpul frumos de acuma va sili chiar pe unii să-şi pască sămănăturile încurând nu cumva să cadă mai târziu holda. Ba unii le vor şi cosi, ceeace, dupăcum ştim nu se face în pagubă, ci mai mult în folosul sămănătorului. Prin urmare ne putem aştepta la roade din belşug. Ceeace ne-ar putea îngrijora este numai că nu s'a sămănat cât ar fi trebuit.

Sămănăturile de primăvară în anul acesta s'ar putea numi mai bine sămănături de iarnă, căci dupăcum ştim ele fiind sămănate prea timpuriu, datorite timpului frumos şi cald din Februarie, după care a urmat apoi frigul din Martie, care însă din nenorocire n'a stricat. Sămânţele atunci au avut umezeala de lipsă de a da germeni şi mai târziu s'au desvoltat bine.

Porumbul a început să se semene în a doua săptămână din Aprilie, aşa că până la Paşti o mare parte din porumb a ajuns sub glie, ba a şi răsărit.

Viile au trecut foarte bine prin iarnă. Covodele (lăstarii) n'au suferit de frig, nici mugurii (ochii) n'au suferit de umezeală, încât toţi sunt sănătoşi.

Pomii roditori deasemenea au ieşit bine din iarnă. Cei mai mulţi sunt în floare şi promit peame dn belşug.

Anul se arată bun în toată privinţa, dacă nu cumva n'a da un îngheţ prin 10—13 Mai, când de obiceiu vin vânturile răci dinspe miazănoapte.

T. F.

Cronica bârlădeană

O frumoasă şi lăudabilă manifestare culturală, au întreprins în oraşul nostru, de câtva timp, parese, elevii liceului „Codreanu" cari, prin fondarea unei biblioteci populare numită „Avântul Cultural", — bibliotecă — despre al cărui nume am mai amintit şi prin alte corespondenţe, cititorilor noştri, organizează aproape în fiecare Duminecă după amează, în localul bibliotecii de mai sus, şezători culturale, cu programuri bine alese şi interesante, şi în cari conferinţa, ocupă mai întotdeauna, partea principală.

O astfel de şezătoare şi căreia îi putem spune cu drept cuvânt că a fost reuşită, a fost aceea din ziua de Duminică 27 Martie, la care d-l profesor P. Todicescu, a ţinut o interesantă conferinţă, vorbind despre: „Naţiune şi Naţionalism". In termeni aleşi, şi cât mai pe înţelesul tuturora, d-sa a căutat să definească şi să descrie cât mai pe larg aceste două idei s'au sentimente: ideea de noţiune şi ideea de naţionalism, spunând că ele pot fi comparate cu două puncte călăuzitoare în viaţă-ne, s'au mai bine zis un fel de devize, pe care de mici, trebue să ne deprindem a le cultiva şi nutri în sufletul nostru al fiecăruia.

La sfârşit, au urmat diferite producţii artistice şi muzicale, ca: recitări de poezii de elevul Viscocil Paul, lectură de d-l C. Mândru, cum şi frumoasele potpouri naţionale: „Micşunele" şi „Ca la masă mare" de I. Şerbănescu, cântate bine de orhestra liceului.

Intrarea a fost liberă ca întotdeauna.

Ceeace este frumos şi îmbucurător totodată, este faptul că mai la toate aceste şezători, se văd luând parte în afară numeroşilor elevi ori cărturari şi câte unul sau doi din gospodarii mahalalelor.

— Duminică, 5 Aprilie, a avut loc la „Casa Naţională" a 14-a şezătoare publică şi a 4-a din acest an a „Academiei Bârlădene".

D-l Grig. Vâja, cunoscutul scriitor dela Galaţi, a ţinut o frumoasă conferinţă despre „Vlahuţă, pictor în cuvinte al frumuseţilor ţării sale" — conferinţă — în care d-sa a reuşit ca în imagini bine prinse şi la locul lor să ne redea adevărata caracterizare a sufletului lui Vlahuţă, care în paginile nemuritoare a „României Pitoreşti", a descris şi poetizat aşa de frumos, întreaga comoară de frumuseţi a ţării în care s'a născut.

Ceeace a fost însă mai plăcut şi care a stârnit vii aplauze în sală, au fost cuvinte pline de tristeţe, pe care d-sa le-a adresat scriitorilor generaţiei de astăzi şi celei viitoare, spunând, că astăzi, când sfântul vis al unirii s'a împlinit; când mult aşteptatul Ardeal cu munţii şi isvoarele lui fermecătoare, s'a prins în hora noasră frăţească; când Bucovina, dulcea Bucovină atât de mult iubită şi cântată de Vasile Alecsandri s'a alipit şi ea ca un com[illegible] minte la sânul mamei, care [illegible] scriitorii de astăzi şi din ad[illegible] mâine, îndrăznivor, ca luân[illegible] mâine, îndrăzni-vor, ca luân[illegible] călecând pe un cal mărunt de [illegible]te, să plece colindând ţara în [illegible] şi în lat, oprindu-se pela fi[illegible]sat, sau oraş, aşa cum a fă[illegible] Vlahuţă, ca apoi întorcându-[illegible] cânte în pagini nemuritoare, [illegible] a făcut-o şi cântat-o acest p[illegible] Ce fericit aş fi, spune d-sa, dac[illegible] cunoaşte pe acel „îndrăzneţ". [illegible] acum -aş ieşi înainte cu flo[illegible] i-aş săruta poala vestmântul[illegible]

După conferinţă, s'au citit [illegible] crări din Vlahuţă şi bucăţi ori[illegible]le. Ce-i care au citit au fost: [illegible] Natalia Paşa, G. Pallady, Gr. [illegible] G. Tutoveanu, V. Duiculescu, G[illegible] delea, I. Vainfeld şi G. Ponett[illegible]

La sfârşit, quartetul „Acad[illegible] Bârlădene" compus din d-[illegible] Veinfeld, Saşa Kangieser, I. [illegible] Aron, au cântat ca o comple[illegible] frumoase pasagii din C. Dum[illegible] cu.

Tot în seara zilei de Dumine[illegible] Aprilie, a avut loc la şcoala no[illegible]lă „Regele Ferdinand" o re[illegible] serbare artistico-culturală, or[illegible]zată de elevii de clasa a 6-a a [illegible]lei de mai sus.

Serbarea a luat fiinţă prin[illegible] marş cântat de orhestra şc[illegible] cum şi printr'un Imn festiv [illegible] după care a urmat o mică, dar [illegible]moasă conferinţă, a d-lui P. [illegible]cescu profesor, având ca su[illegible] „Naţionalismul".

Au mai fost, pe lângă ac[illegible] recitări de poezii, coruri, jocur[illegible]ţionale, teatru, orhestră, ş. a., [illegible] nume: „Închinare" poezie de [illegible]cea Rădulescu, recitată de elev[illegible] cl. 6-a, Cociu Constantin; „Toa[illegible]tele se duc", cor; „Trandafir [illegible] flori", cor; România întregită" [illegible]zie de Mărculescu, recitată cu [illegible] suflet de elevul I. Chicaş din cl[illegible] şi piesa de teatru „Nici pe-aic[illegible] se trece" de Sion.

S'au distins elevii I. Cătăuţ[illegible] rolul sergentului. Şt. Antohi i[illegible]lul sublocotenentului Ecaterina [illegible]doroiu şi I. Chicar în rolul g[illegible]stului, toţi din cl. 6-a.

Serbarea a fost cu intrare.

— Deasemenea o altă ser[illegible] cam tot în felul celeia de mai [illegible] a mai organizat şi şcoala nor[illegible] de fete „N. R. Codreanu" în sal[illegible]nematografului „Majestic" în [illegible] de 9 Aprilie.

Şi aici programul serbării a [illegible] stat tot din producţii artistice, [illegible] recitări, orhestră, jocuri naţio[illegible] coruri, teatru, ş. a.

Desprindem „Reverie" [illegible] Schuman, cântată la vioară [illegible] eleva de cl. 3-a Gheorghiu [illegible]ra, cum şi „Nunta Ţărănea[illegible] tablou naţional de V. A. V[illegible]ori, a cărui interpretare a în[illegible]cut toate aşteptările.

G. Nedel[illegible]

Din înfăptuirile cooperaţiei

In „Bulletin Cooperatif International", organ oficial al Alianţei Cooperative Internaţionale, citim următoarele:

Guvernământul Bengal-ului fiind bântuit de „Malaria" sau friguri palustre, cum se zice la noi, locuitorii acelui guvernământ s'au constituit în cooperative contra Malariei, societăţi cari au făcut o operă foarte utilă pentru combaterea acelei maladii. Promotorul acestei idei a fost doctorul G. C. Chatterjée fost asistent de bacteorologie de pe lângă guvernământul Bengal-ului. In anul 1918 a organizat în satele mai mult bântuite de această epidemie trei societăţi cooperative contra Malariei.

Aceste societăţi au fost înregistrate la început ca societăţi cooperative, iar mai târziu toate aceste societăţi reunindu-se au format o singură societate centrală cu denumirea „Societatea cooperativă contra Malariei", în vederea de a extermina şi executa măsurile necesare şi conforme cu principiile cooperative pentru combaterea epidemiei.

Această organizaţie a instituit pe baze cooperatiste, o reţea de societăţi contra Malariei şi de igienă publică, în satele şi oraşelele Bengal-ului. Fiecare din aceste societăţi este autonomă. Fondurile se strâng prin subscrieri regulate din partea membrilor.

Societatea Centrală este considerată ca un contencios pentru societăţile rurale, le ajută cu bani, când este nevoe, şi le dă sfaturi relative la mijloacele ce urmează a fi întrebuinţate pentru prevenirea şi combaterea maladiei.

In Februarie 1924, s'au constituit mai mult ca 129 de societăţi de felul de mai sus în toată provincia.

O măsură importantă adoptată de societatea centrală, în colaborare cu societăţile vecine, este aceea de a desemna un medic profesionist pentru un grup de societăţi.

Societatea centrală conduce o propagandă activă prin conferinţe cu proecţiuni şi prin distribuţia de publicaţiuni ş. a. Ea contribue asemenea la instruirea populaţiei asupra igienei. Ea este sprijinită cu multă căldură de corpul medical şi consiliile comunale locale şi primeşte o subvenţie din partea guver[illegible] lui de peste 10.000 rupie [illegible] nedă indilană.

Un alt gen de cooperative [illegible]stente în Bengal este şi acel[illegible] cooperativilor de irigaţiune. [illegible]ceste cooperative se ocupă cu [illegible]zolvirea problemei de irigaţi[illegible] în acel guvernământ.

Interesul ce cooperatorii [illegible] gentiniei, poartă mişcării eco[illegible] milce, cooperaţia, a făcut ca, c[illegible] silului principal al Muzeului [illegible]cial din Argentina, să redact[illegible] definitiv proectul, care a f[illegible] prezentat de Consilierul d-l [illegible] Diez Arona, pentru înfiinţa[illegible] unui centru de studii asu[illegible] cooperaţiei, bazându-se pe [illegible]mătorul program:

„A examina dacă princip[illegible] cooperaţiei sunt aplicate [illegible] scrupuloziitate.

„A răspândi doctrina coope[illegible]tistă prin conferinţe, curs[illegible] publicaţii ş. a.

„A stabili relaţiuni cu to[illegible] instituţiile similare din cele[illegible]te ţări.

„A organiza un serviciu [illegible]tuit de consultaţiuni şi sfa[illegible] necesare pentru înfiinţarea [illegible] societăţi cooperative.

„A împăca soluţiunile cari [illegible] respund punctului de ved[illegible] cooperativ, cu diferite proble[illegible] economice".

Acest cerc va avea sediul [illegible] de acţiune la muzeul social [illegible] Argentina. El are nădejde în [illegible]jutorul moral şi material al co[illegible]peraltivelor, întru îndeplini[illegible] programul său, şi totodată va bucura de o autonomie [illegible]solută întru exercitarea fun[illegible] unilor sale.

Un comitet special a fost [illegible]semnat pentru a alcătui regul[illegible]mentul de funcţionare al cerc[illegible]lui şi de a începe primele lucr[illegible] relative la constituirea şi fun[illegible]ţionarea sa.

Cooperatorii noştri, ce au [illegible] zis, de toate acestea ce se fac [illegible] alte părţi, unde nevoia de co[illegible]perative nu se simte aşa de m[illegible] cum se simte la noi?

Delavard[illegible]

ABONAMENTUL: Pe un an 250 lei. Pentru săteni, învățători, profesori, preoți, studenți, funcționari, meseriași și muncitori 100 lei pe un an. Abonamentul se plătește înainte; se fac abonamente și pe jumătate an.

Cultura Poporului

ABONAMENTUL pentru instituții financiare, biblioteci, cluburi și localuri publice 400 lei. Pentru sprijinitorii foaei minimum 500 lei. In America 3 dolari. In Jugoslavia 120 dinari pe an. In străinătate 450 lei pe an.

O diată din 1818

Se păstrează încă și astăzi în ele sate de moșneni sau răși cum li-se mai zice în Molova, numeroase acte vechi rise cu litere cirilice. Aceste te se citesc cu multă greutate, ai ales că uneori literile sunt ezate pe 2—3 caturi.

Cuprinsul lor ne descoperă te taine din trecut. Astfel n ele putem cunoaște suferinde îndurate de strămoșii nori, limba curată și frumoasă rbită de dânșii, precum și nuroase obiceiuri din acele deate vremi. Celе mai multe te vechi se numiau zapise (de anzare sau zălogire), iar altele te sau adiate. In acestea din mă se arătau obiectele casei u partea de moșie lăsată celor biți ai lor, de cei cari își simau moartea apropiată.

Evlaviașii noștri strămoși, nd se simțiau în fața morții, nduiau ei înșiși, cum să li-se parță agonisita, cine să o stănească și îndatorau pe urmași facă anumite slujbe bisericeți, pentru pomenirea sufletelor r. Indatorirea aceasta era adeori întărită cu cele mai înfrioșate blestemuri; de aceea și rmașii îndeplineau în totul îndatoririle ce li-se lăsau prin adiate.

Iată cuprinsul unei diate din 818, adică de acum 107 ani:

„De vremece întâmplarea ceaitoare este nevăzută și de îneri necunoscută, iară la Dumezeu toate sunt știute și cunoscute. Deci și eu Neculae sin oman Balintu, fiind slab și tedându-mă de moarte, dar fiind u mințile întregi și cu limba obodă, am socotit să fac aceamărturisită adiată pentru le ce rămân pe urma mea, după moartea mea, cum mai jos va arăta:

3 lanțuri, 3 cai, un cârlan de ail, le-am dat unei nepoate anume Filoarea, pentrucă mi-au slupă pe ei. Și mai am și o vacă cu mânzată și cine va ținea acele vite ce mai sus s'au arătat, las cu blestem, ca să-mi facă toate soroacele pâmă la anul ți să-mi facă și 3 sărindare.

Mai am la Andrei din Slobozia banii după un cal, t(a)l(eri) 30. Iar bună partea mea de moșie din Muscel, din două cu verii mei, las cu sufletul ca s'o stăpânească și să-mi facă pă tot anu un sărindar cu capetele. Din banii ce-mi cere Neculae Cățoiu pentru bir, am dat t(a)l(eri) 80..... (urmează vr'o 5 cuvinte șterse). Și pă moșia din Muscel dintr'o vară, am la Bucur Mogoș t(a)l(eri) 9. Și această diată o las la mâna acestei călugărițe și o pun vechil pă ea singură.

Și cine va stăpâni cele mai sus arătate și nu-mi va face ceale ce las cu sufletul meu, să fie blăstemate de Domnul nostru Iisus Hristos și de preacurata sa maică și să dă cei 318 sfinți părinți dela Nicheia și să lăcuiască cu Arie la un loc și cu Iuda care să spânzurară și cu dânșii să aibă a să judeca la înfricoșatul județ.

Mai am o moșie în Podu Călugărului, iar a mea, parte bună, curată. Și când s'au făcut această adiată, au fost mulți martori și pentru aceasta am pus degetul, ca să să crează."

1818 Ianuarie 11.

Eu Neculae Balintu las cu sufletul meu.

Călugărița despre care se vorbește mai sus, se numia Domnica și era tot din neamul familiei Balintu.

Cetitorii pot vedea de aici, cum se alcătuiau vechile adiate, ce îndatoriri se lăsau rudeniile și cu ce blestemuri i-amenințau, pe cei cari n'ar îndeplini în totul, dorințele celor ce făceau adiate. Acestea se scriau numai de preoți și erau respectate de toți urmașii.

Preot Ioan Rașescu
Dragoslavele (Muscel)

Din lumea celor modești

Satele noastre sunt străbătute și mântate de multe feluri de idei, nele mai năstrujnice decât altele. nele din ele au fost aduse de maile evenimente întâmplate de câțiani încoace, iar altele au fost și unt semănate de dușmanii cari tă să ne lucreze pe dedesubt.

Satele cari au avut norocul ca le două sentinele, preotul și înțătorul, să fie la postul lor, ca ești doi luptători în războiul din mp de pace, să ia ofensiva împotriva relelor, satele acestea au ost ferite de frământări dăunătare interesului particular și general.

Unul din aceste sate în care cei oi apostoli au muncit muncă trudmani și s'a ferit de toate privilegiile cari puteau să-l facă om bogat.

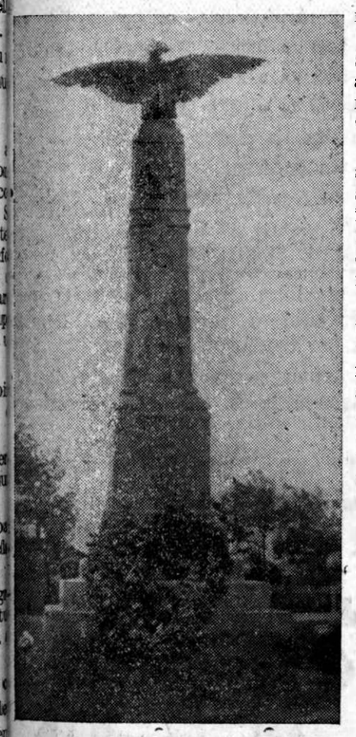

MONUMENTUL EROILOR
DIN COMUNA SURDILA-GRECI
(JUD. BRĂILA)

nică de canalizarea ideilor bune și alungarea celor rele, care a intrat n perioada de liniște și muncă productivă și care poate servi ca pildă la atâtea altele e fără îndoială, comuna Surdila-Greci din județul Brăila.

Părintele Radu Stanciu așa se chiamă păstorul acestei comuni e preotul e care îl râvnește biserica noastră. omul cinstei și al datoriei în toată ecepția cuvântului iar viața sa privată cea publică e fără prihană și poate vi ca model.

In timpul războiului deși a ridicat calvarul celor mai grele suferințe, a îndurat totul ca un bun român și bun creștin. A alinat atâtea suferinți și dureri încât a făcut să ie părintele iubit și neuitat. S'a împotrivit tuturor propunerilor rușinoase venite dela tâlmacii dușIn școală Sf. Sa e unul din dascălii care face cinste corpului didactic brăilean. A înființat un cor din copiii școalei cor unde se cântă cu multă măestrie, pe 2-3-4 voci, minunate bucăți religioase, în biserică, cât și naționale, în școală și cu alte prilejuri.

Satul fiind în zona frontului a suferit cum limba nu e în stare să spună. Părintele, îndată după pace a și întocmit un comitet, din frunțașii satului, și s'a pus să repare localurile publice. In 1919-20 a procurat clopote la biserica parohială și la filiale, le-a împrejmuit curțile, precum și cele trei cimitire, costând în acel timp peste 200 mii de lei.

Luând ființă comitetul de construcție, unde Sf. Sa e președinte a mai făcut reparațiuni și împrejmuiri la școală, primărie, infirmerie în valoare de alte 200 mii de lei.

Cel care a fost alături și tovarășul de muncă în lucru arătat e institutorul N. C. Cristescu, căpitan în rezervă, care a luptat cu eroism în război, după cum spun rănile căpătate, care sunt cea mai curată medalie.

In școală e omul complectei datorii și a ridicat toate treptele fiind un foarte bun dascăl. D-sa a luat inițiativa ridicării unui monument al eroilor locali și ajutat de preot, a putut învinge toate piedicile de ordin material și moral, încât, în vara lui 1924, a putut fi sfințit cu multă pompă și cu însuflețire mișcătoare.

Azi el stă mândru în mijlocul satului fiind o veșnică aducere aminte pentru ceice și-au sacrificat viața pe altarul patriei și o continuă mustrare pentru ceice au pus piedici acestei opere de peste 100 mii de lei, căci, să se știe, unele organe școlare, de administrație și control au fost împotrivă.

Acești doi muncitori însă au biruit fiindcă de partea lor erau dreptatea și adevărul.

Lupta lor însă nu s'a terminat fiindcă, pe lângă o nouă școală, care va fi gata în toamnă, ei vor să facă, tot acum, și un local propriu pentru Căminul Cultural, împotriva căruia s'au ridicat ca și la monument, tocmai acei ce au datoria să le dea sprijinul lor moral.

Dușmanii progresului nu vor birui nici de data aceasta fiindcă nu pot să spargă înțelegerea acestor doi vrednici luminători, care cu munca lor hotărâtoare vor învinge și aceste piedeci și vor împodobi astfel comuna cu încă un ideal greu de realizat.

Cinste și onoare lor.

D. A.

„Trezvia" din comuna Arbore

După cum s'a scris de mai multeori în această foaie, în Bucovina de aproape doi ani se duce o năprasnică luptă împotriva crâșmelor, de către societățile de cumpătare „Trezvia," cari au ajuns să se impue autorităților, recunoscându-le dacă nu nevoia existenței lor, măcar autoritatea de care se bucură în sat.

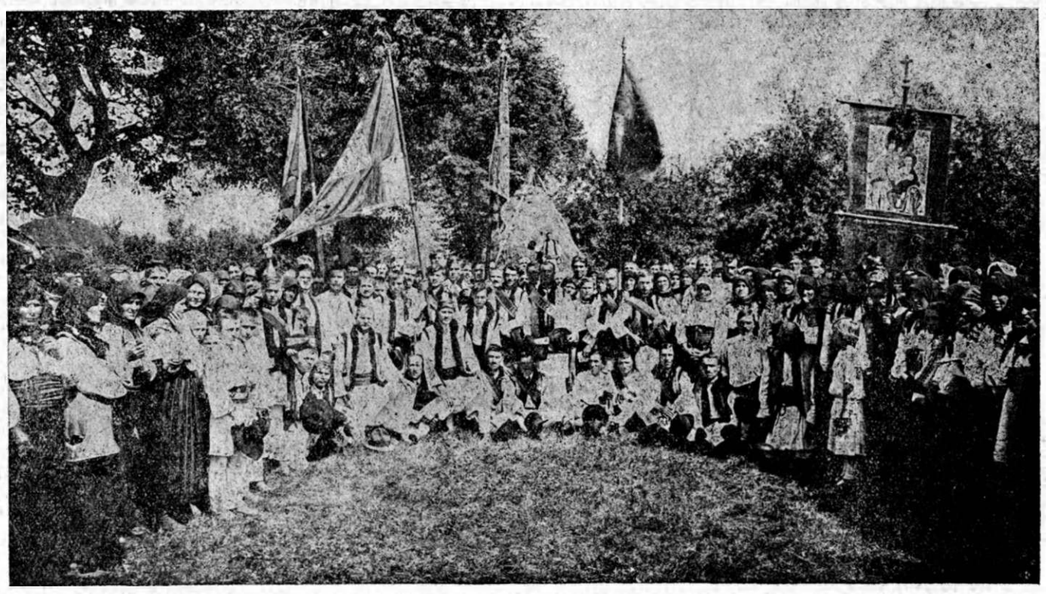

Avem în tabloul acesta adunați delegații a patru Trezvii cu prilejul comemorării morței hatmanului Luca Arbore în satul Arbore (jud. Gura Humorului). E deajuns să te uiți la fotografie ca să-ți dai seama cine sunt membri unei Trezvii, membri cari au jurat în sf. biserică, că nu vor bea băuturi amețitoare și vor lupta pentru destiințarea crâșmelor.

In fața realității nu se mai poate nimeni îndoi că izbânda va fi a noastră și că vom ajunge ca să vedem în locul fiecărei crâsme, dacă nu o școală, o casă de sfat, un cămin cultural, ș. a. măcar o gospodărie model, care să facă cinste satului.

Cu Dumnezeu înainte.

Ialucin

Scrisori din Cernăuți

Compania dramatică „Petre Sturdza". — Prima producțiune a secției dramatice de pe lângă Conservatorul din Cernăuți, — „La Curtea Domnească din Suceava".

Viața culturală din provincie, redusă în genere la producțiuni ieftine de diletanți sau la manifestări întâmplătoare, datorite purtătorilor de artă din capitală, oferă rare prilejuri de a i-se înregistra vreo faptă. Și asta, desigur că nu pentru frumoasa considerație: „rarum est carum!"... Din când în când vreun concert, o conferință și poate adevărat eveniment! o piesă de teatru. Atât.

In ce se atinge de teatru: vast focar de cultură, școală ideală, nu avem destule cuvinte de mirare și de părere de rău de modul cum se împarte hrana sufletească ținuturilor alipite, cari, în genere, au ajuns în paradoxala situație de a nu avea nici ce au avut, nici ce ar trebui să aibă. „Cultura" provinciei se rezumă în regulamente laconice și în reforme draconice! Suflet?: „Parol ce ești copil?" parodiază îmbecilitatea cutărui potentat de circumstanță pe bietul Caragiale, când e vorba de nevoile sufletești ale masselor. Cu atât mai dulce vraja verbului sorbit de ne buzele maestrului, cu atât mai mare bucuria de a sublinia succesul.

*

Compania dramatică „Petru Sturza", al cărei turneu prin țară e un lanț sclipitor de isbânzi culturale, ne-a făcut cinstea de a poposi și în capitala vechei Moldove. S'au jucat: „Instinctul" de Kistemaekers, „Un dușman al poporului" de H. Ibsen și (probabil dintr'o complezență rău înțeleasă) „Ce știa satul" de Valjean.

Piesele acestea, fiind îndestul de cunoscute, ne dispensăm de a mai stărui asupra lor. Ținem să accentuăm însă că gestul îndrăsneț al maestrului Sturza de a alege pentru înșiine împăcata somnolență a provinciei lucrări dramatice cari (abstracție făcând de actul ușure și frivol al d-lui Valjean) nu cer numai admirație (proocolară) și aplauze..... tricolore ci și puțină gândire (o, ce incomodant!), — e cât se poate de simpatic și — ne felicităm că teama de a vedea aceste spectacole naufragiând de nepriceperea publicului, a fost cu desăvârșire neîntemeiată.

Interpretarea, impecabilă! In rolurile principale maestrul Sturdza. D-sa și-a ridicat arta la o mare putere de analiză și expresivitate, sculptându-și personagiile cu plinul forței sale interpretative și al excepționalului său temperament. Dl. Stockmann, în interpretarea d-sale e o fâșie de viață, o incarnație magistrală, e o sculptură! Puternic a impresionat și d-na Alisa P. Sturdza. Jocul d-sale condus de o inteligență călăuzitoare, cuprinde căldura care se transmite și cucerește sală și spectatori.

D-nii I. Teodorul, S. Eliad, N. Voinescu, I. Stănescu, Gr. Damian, F. Florian, cum și d-nele M. Wauvrina, remarcabile întru reușita acestor spectacole, cari au îndriituit pe deplin nădejdile mari cu cari erau așteptate.

*

Inregistrăm un succes, pe cât de neașteptat, pe atât de prețios. E vorba de prima producțiune a secției dramatice de pe lângă Conservatorul din Cernăuți. Scepticismul cu care a fost întâmpinat acest prim debut al nou înființatei școale s'a spulberat repede făcând loc plăcutei surprize de a constata că avem de a face cu o manifestare demnă de toată lauda.

Programul: șease recitări, dintre cari menționăm foarte deficilele „Belsazar" de Heine, „Regina Ostrogoților" de Gh. Coșbuc, „Din prag" de Vlahuță și „Blestemul Bandului" de Uhland (trad. St. O. Iosif), în care d-nii Sireteanu Gh. Podhorschi, Dragoș Vitencu și d-rele Cocoveanu, Brăteanu și Ami Podhoschi au dovedit remarcabile aptitudini prin mânuirea tehnicei și nuanțării. Piesa într'un act „Strămoșii" de V. Efimiu a servit de minune pentru scoaterea în relief a tinerelor talente. D-nii Mleșniță și Vitencu, în roluri de caracter au înfăptuit lucruri uimitoare pentru începători. D-rele Melitta Cocoreanu și Art. Cojocariu, cu jocul lor veridic și sobru, cu o dicțiune cu porneste din adâncimile sufletului, au avut accente cari au răscolit emotivitatea publicului.

In „Poemul Unirii", simbol liric al unirii provinciilor românești, ne-au oferit realizări impecabile (ca dicțiune și ton liric fin-cizelat) d-șoarele Cocoreanu, Procopovici Nicolina, Brăteanu V., Podhorschi și Cojocariu. D-l N. Sireteanu, simplu și strâns, ne-a înfățișat cu intensitate și putere dramatică dorobanțul.

Actul al 2-lea din „Despot Vodă" și „Prețioasele ridicole", jucate în costumele epocei, au fost un nou prilej pentru punerea în evidență a masivelor talente cu care se mândrește tânărul nostru conservator.

Această primă seară dovedește strălucit cu câtă dragoste și hărnicie se lucrează în această școală, care deschide teatrului național cele mai largi perspective. Meritul acestei izbânzi revine în întregime d-lui prof. Teodor Nastasi, a cărui știință și dragoste de teatru au imprimat întregei școale o linie imitară de desfășurare artistică, de cultură actoricească.

*

„Liga culturală" secția Suceava împreună cu „Ateneul Român din Suceava" organizează, în interes de propagandă națională, în ziua de sf. Gheorghe (hramul Moldovei și Sucevei), un bal istoric costumat: „La curtea Domnească din Suceava". Sub conducerea unui specialist se va alcătui un alaiu festiv după ceremonialul epocei lui Ștefan Voevod (costumele istorice le pune la dispoziție direcția Teatrului Național din Chișinău), iar restul participanților se va înfățișa în costume naționale. Indemnul de emulațiune ce s'a dat întru alegerea acestor costume, ne întărește în nădejdea să putem admira, în cadrul acestui bal unic, tot ce s'a izvodit și înfăptuit mai pur și mai distins în domeniul industriei casnice.

Serata va avea loc sub patronajul d-lui N. Iorga, enunțătorul originalei idei la a cărei înfăptuire lucrează cu hărnicie și pricepere președinții celor două instituțiuni culturale: d-nii Dr. Orest Tarangul și Ioachim Ciuntuleac, cum și profesorul Victor Morariu.

George Voevidca

PRIN EXPOZIȚIA DE PICTURĂ
DIN BUCUREȘTI

Gruia

Siluetistul și caricaturistul *Gruia* cunoștință veche și bună, se prezintă, din nou, publicului iubitor de frumos și de artă, cu o serie de siluete și caricaturi în sala Mozart.

Tipuri cunoscute de intelectuali, avocați, magistrați, scriitori, oameni politici, ni-se perindă pe dinaintea ochilor sub aspecte cu înfățișări comice, și mișcătoare. Sunt prinse de minune toate caricaturile, toate șarjele acestea cari ne înveselește și ne fac să surâdem fin subțire din colțul buzelor.

Gruia este un biciuitor fin al moravurilor societății noastre cu toate șicurile ei, ca să zicem așa, cu toate „apucăturile" caracteristice epocii de după răsboi.

Ele merită toată atențiunea noastră și trebue deci, stigmatizate, ca să rămâie ca documente sociale în arhivele artei caricaturale.

In ceeace privește siluetele lui Gruia ele, deși nu par la înălțimea caricaturilor lui, totuși, sunt lucrări, cu toată aparența lor frivolizate, cu toată ușurința lor sub care se prezintă, sunt lucrări care ne arată pe artistul care știe minunat să prindă atitudini, înfățișeri interesante ale femeilor cochete și pline de grații adorabile.

Artiste, ca și femei din societatea noastră, sunt luate, sunt prinse așa de frumos și redate așa de artistic prin rotunzimea liniilor și prin supleța formelor, ca și printr'un fin spirit de observație, că, nediscutabil Gruia rămâne artistul fără rival, la noi, când e vorba de a surprinde și de a prinde atitudini de cochetărie femenistă.

Gruia este un artist în toată accepția cuvântului. Dela el ne putem aștepta la lucrări tot mai frumoase, mai delicioase, ca să întrebuințăm un cuvânt care se potrivește de minune cu femeile cochete și pline de grații fermecătoare, vrăjindu-ne cu toată ființa lor turburătoare.

Cridim

SURÂSURI*)

UNUI PESIMIST

De-ar fi în lumea asta'ntreagă
ca tine orice și oricare,
părer a ți-aș admite-o, dragă,
că toate sunt.... fără valoare.

UNUI AMIC ECONOM

De insipiditate mulți te-acuză;
iar tu, că ești de duh ne dovedești.
Dar econom fiind, tot ai o scuză:
că spiritul ți-l.... economisești.

DIN RĂZBOIU

Fugi din luptă Selig Șor,
dar nu de teamă c'o să moară,
ci numai fiindcă scumpa-i țară
putea să piardă-un.... luptător.

EL ȘI EA

„De te'nșelai" se jură Ea
„pe dată dracu să mă ia"!
Iar soțu'-și zice'ngândurat:
„Ce n'aș da să mă fi'nșelat.

George Voevidca.

*) Din volumul de epigrame cu același titlu, ce va apare curând.

Aerul lichid

Duminecă, 12 Aprilie, a vorbit la liceul „Mihai Viteazul" din București, d-l Ion I. Roman directorul liceului: Despre aerul lichid. Inainte de a întra în subiect, a făcut o amănunțită expunere, arătând cantitatea păturei de aer ce învelește globul pământesc, desimea, greutatea și compoziției ei precum și presiunea cu care apasă asupra pământului cu tot ce se află pe el. Dupăce a făcut diferite experiențe cu azot, oxigen, și bioxid de carbon, elementele cari compun aerul, a intrat în subiect.

D-sa a explicat experiențele făcute de Faraday, datorită căror s'a ajuns la lichefiarea multor gaze prin ajutorul căldurei. — A trecut apoi la sistemul Linde datorită cărui se pot lichefia toate gazele. Acest sistem constă într'o mașină care după ce comprimă gazele, se deschide un robinet, care dă drumul brusc aerului într'un rezervoriu din care lucru rezultă o mare coborâre de temperatură. Repetându-se această operație, temperatura se coboară la 190 grade sub zero, când aerul se face lichid. Aerul lichid e întrebuințat în industria frigorifică, la industria alimentară, la extragerea oxigenului, la explozibile și în alte multe aplicații.

E de ajuns să notăm că cu ajutorul aerului lichid se obțin temperaturi foarte joase până la 272 grade sub zero și cele mai înalte până la 3000 grade deasupra lui zero, punctul de topire al ghieței.

Conferențiarul a rezervat avântul luat de știință în ultimul timp; cu toate acestea omul n'a reușit decât să transforme materia nu s'o creeze.

Nu găsim cuvinte cu care să lăudăm îndeajuns, importanța conferințelor de popularizare.

Daniel St. Constantinescu.

CÂNTEC DE PRIMĂVARĂ...

Frunză verde bob secară,
A venit cucul în țară
S'a cântat de primăvară
In cel crâng cu frunza rară.
A cântat p'un vârf de fag,
Să pic codrului cu drag. —
Să pic codrului cu dor;
Și drăguțului isvor, —
Căci decând cu cântul lui
Crește frunza codrului;
Cresc pe vale florile,
Iar privighetorile
S'au pornit cântările,
Prin toate lăstările —
Și pe fiecare cracă,
Cântă neică de mă seacă!...

* * *

S'am zis verde fân ales
Peste vârf de codru des
Mi-acântat cucul ades...
Mi-a cântat acum un an
Pe-o tulpină de tufan
Și de atunci n'a mai cântat,
C'afost codrul supărat;
C'afost crângul desfrunzit,
Isvorașul amorțit
Și cucul călătorit.
S'a venit acum iară,
Cu frumoasa primăvară,
Ca să cânte codrului
Codrului, isvorului;
De cu zori și până'n seară:
Frunzuliță bob secară...

V. U. Dobrescu Isvoraș.

Scrisoare deschisă

către dl Ministru al Agriculturii Al. Constantinescu

Domnule ministru,

Sunt țăran care, am luat parte la războiul peutru întregirea neamului. Am fost repartizat de către dl Comandant al Reg. 12 artilerie la Arsenalul Armatei Com. II-a. Fiind meseriaș, mi-am făcut datoria în conștiință, după probele actului de demobilizare, — dar în satul meu mai îndeplinesc o mică funcție (pe lângă că sunt muncitor de pământ) aceia de cântăreț de biserică și, după un ordin dat din anul trecut de către Excelența Voastră ca, tot cei funcționar să fie complectat cu 5 hect. Având $1^1/_2$ hect. mi-se cuvenea $3^1/_2$ hect. — făcând petiție dlui consilier agricol, mi s'a spus că sunt ca fiecare cu complectare la 2 hect. Și fiindcă biserica are nevoe de serviciul meu, — rog bunătatea Domniei Voastre a ordona prin dl consilier agricol, să mi-se dea în loc de $3^1/_2$ hect. dreptul cuvenit, $2^1/_2$ hect., renunțând la 1 hect. în favoarea văduvelor de război cu copii.

Binevoiți, vă rog dle ministru, a primi înalta stimă ce vă păstrez.

D. V. Irimiea
Roșcani, com. Fântânele
jud. Botoșani.

Cărți și reviste

Buletinul institutului de literatură pe anul 1924—1925. Buletinele 65—70. D-l Mihail Dragomirescu, prof. universitar și președintele acestui institut, continuă cu energie munca de-a supune noului judecăți estetice drepte produsele literare române. Potrivit cercului cititorilor noștri dăm, în rezumat, câteva concluziuni. In urma discuțiunilor asupra poeziilor „Paharul blestemat" de G. Rotică se conclude, că Rotică e corect și un poet grațios, care merită să figureze într'o antologie a poeților români. — Romanul „Oameni din Lună" de Mihail Sadoveanu dovedește din nou atmosfera largă a sufletului, cu care înfășură toate datele, toate amănuntele vieții dela țară. — Opera „Spre Emaus" de M. Sadoveanu și D. D. Pătrașcanu e o operă de folos înainte orice, când poporul e hrănit cu faptele lui Terente.

Peninsula Balcanică. An. III. Nr. 1. Revistă lunară (100 lei anual) sub direcția d-lui T. Hagi-Gogu (București, Căsuța Postală 328). Cu multă duioșie trec ochii noștri peste rândurile acestei reviste, care ne arată frământările fraților noștri români din Peninsula Balcanică. Ei, cari încă înainte de-a se fi înființat principatele Muntenia și Moldova, temelia României de azi, întemeiaseră în Sudul Dunării o împărăție, de care tremurau împărații bizantini din Constantinopol — luptă azi contra morții care îi amenință din toate părțile. Dureros e, că în România mare de azi nu află destul sprijin în aceasta luptă națională. Pretutindeni în comunele, unde pulzează o activitate culturală mai vie, revista aceasta nu'ar trebui să lipsească.

Redacția noastră din Capitala Bucovinei

Suntem pentru o descentralizare culturală. Adică fiecare provincie, prin cărturarii și scriitorii ei, să-și afirme spiritul, tendințele, izvorul manifestărilor științifice și literare, prin sufletul specific cu particularitățile pământului care formează originalitatea acelei provincii din totalitatea vieții de stat și culturale a poporului român.

Frumoasa și dulcea Bucovină, până în prezent, nu are un plămân al ei de publicitate prin care să primească viața socială și culturală, sănătoasă, în neatingere cu înrâurirea rău înțeleasă a frământărilor politice de partid.

Pentru aceasta „Cultura Poporului" înființează o redacție în Capitala Bucovinei, în Cernăuți.

Activitatea va fi destul de intensă. Și urmașii trecutului glorios din Cetatea Sucevii, vor avea în sfârșit, să se manifeste cinstit, pe terenul cultural și social.

Redacția e în Strada Caragiale No. 11.

Redactor d-l Eudoxiu Scalat, profesor; reporteri culturali d-nii Galan Teoctist, V. Cojocariu, D. Stăniloae și T. Cristurean, studenți.

LA FÂNTÂNĂ

COR BĂRBĂTESC — (Cântec vechiu, popular, din Banat cules de N. Firu) — Armonizat de LAURIAN NICORESCU

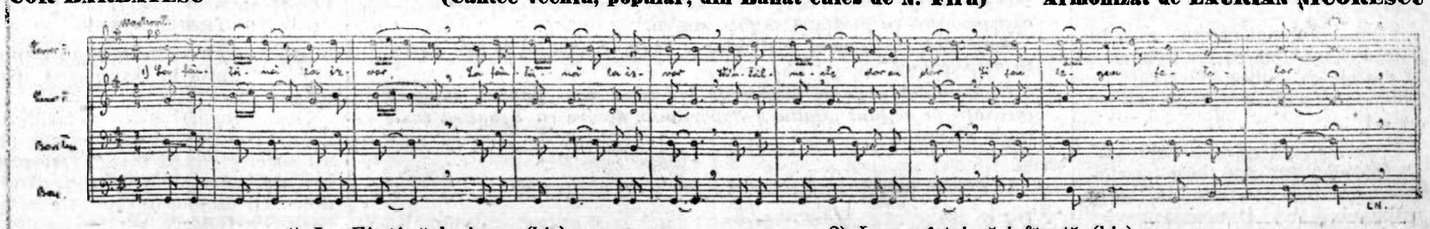

1) La Fântână la izvor (bis)
Să'ntâlnește dor cu dor
Și fac legea fetelor.

2) Legea fetei că-i făcută (bis)
Strânge-o'n brațe ș'o sărută
Și-i dă drumul să se ducă.

Legea pentru monopolul vânzării băuturilor spirtoase în comunele rurale şi măsuri contra beţiei

Scopul acestei legi este de a se înfrâna alcoolismul în comunele rurale şi a se pune ordine şi control în vânzarea băuturilor spirtoase.

Pentru acesta stabileşte:

1. Monopolul cârciumilor pentru comună.
2. Dreptul şi îndatoririle consiliului comunal, în ceiace priveşte înfiinţarea, controlul şi supravegherea cârciumilor.
3. Modul de erploatare al cârciumilor şi
4. Măsuri contra beţiei.

Alcoolismul este deprinderea rea — viţiul — provenit din abuzul cel fac unii oameni prin introducerea în organismul lor a diferitelor băuturi spirtoase cari conţin alcool ca: ţuică, rachiu, vin, must, bere, coniac, rom şi orice lichior.

Aceste băuturi introduse zilnic în corpul omenesc atacă sănătatea, slăbeşte mintea şi constituţia fizică a omului, distrugând treptat, treptat, diferitele organe ale corpului, dându-i diferite boale, şi conduc pe individ la tâlcăloşie, pierzându-şi în primul rând demnitatea de om, onoarea, apoi cade în desfrâu, aducându-se pe el şi familia lui la ruşine şi mizenie, săvârşeşte tot felul de delicte şi în majoritatea cazurilor săvârşite, chiar şi crime.

Aşa dar, tot felul de nenorociri ce cad pe capul unui alcoolic, a familiei lui, se datoresc acestui groaznic flagel — beţia —, depe urma căreia societatea nu are decât numai ruşine şi pagube destul de mari.

Tocmai pentru aceasta, oamenenii de bine ai societăţii au hotărît şi aşezat lege pentru stabilirea dreptuluiu de a vinde băuturi spirtoase în comunele rurale şi măsuri contra beţiei; pedepse şi amenzi pentru cei ce se fac vinovaţi acestei legi.

Dreptul de a se vinde băuturi spirtoase cu amănuntul în comunele rurale, este rezervat comunelor.

Cine va desface cu amănuntul băuturi spirtoase — în comunele rurale — în afară de cârciumile comunale, — fie făţiş, fie sub formă aparentă de dar, este pedepsit de lege cu amendă de 50 de ori mai mare decât valoarea băuturei vândută sau simulată dăruită. — In caz de recidivă, amenda se va îndoi şi se mai adaugă şi închisoare dela o lună, la 3 luni.

Prin această pedeapsă, legiuitorul vrea să stabilească monopolul vânzărei băuturilor spirtoase pentru comună.

Proprietarii de vii şi livezi de pruni cu dreptul a vinde produsele lor în comunele rurale numai cu ridicata.

Mai au dreptul şi de a consuma din băuturile produse de viile şi livezile lor de pruni, pentru casa lor, lucrătorii şi oamenii lor de serviciu, cum şi pentru nunţi şi pomenile religioase, fie în comuna de reşedinţă, fie în alta, tot pentru acest scop.

Consiliul comunal supravegheazâ şi controleazâ cârciumile, în conformitate cu legea.

Cârciumile sunt de două feluri şi anume: Cârciumi cu drept de a vinde orice fel de băuturi şi cârciumi numai cu vin şi bere.

Nici o cârciumă nouă nu se poate înfiinţa la o distanţă mai mică de 100 m. de şcoală sau biserică.

Se pot deschide cârciumi pe lângă stabilimente industriale ca: fabrici, exploatări de mine, cariere, exploatări de păduri ş. a., care de regulă se numesc cantine — câte una, de fie care stabiliment industrial — şi care nu pot servi băuturi decât lucrătorilor şi personalului stabilimentelor pe lângă care funcţionează. Aceste cantine au însă de regulă şi articole alimentare, adesea cu preţuri reduse pentru lucrători şi personalul stabilimentului.

Cu veniturile dela cârciumile comunale se fac îmbunătăţiri stărei comunei ca: se fac şcoli, ateliere de lucru manual, reparaţiuni la biserică, desecări de bălţi, plantaţiuni în raza comunei, ş. a.

Cârciumar, nu pate fi oricine. Acesta trebue să îndeplinească următoarele condiţiuni: 1) să fie cetăţean român, 2) să ştie carte, 3) să aibă vârsta de 25 ani, 4) să fie căsătorit, 5) să fie cunoscut ca om cu purtări bune şi să nu fi fost condamnat ca contravenient la legea licenţelor.

Afară de familia cârciumarului, servitorii şi călătorii, nu are voe nimeni a locui în cuprinsul localului. Servitorii trebuesc să fie români.

Un cârciumar nu poate ţine decât o singură cârciumă. E obigat a ţine băuturi bune, iar pentru păstrarea vinului să aibă pivniţă, pentru bere ghiaţă în timpurile călduroase.

Medicul plăsei este dator să inspecteze cârciumile şi să constate dacă băuturile conţin sau nu, substanţe vătămătoare, iar în caz afirmativ să dreseazâ proces verbal.

Nu are voe cârcimarului a pune în vin apă ori sifon, nu are voe să vândă pe datorie şi nici să dea băuturi în schimbul alimentelor ca: brânză, ouă, păsări, grâne, ş. a.

Cârciumarii nu vor putea să dea bani cu împrumut sau să ia în arendă locuri ţărăneşti.

Ministerul de interne poate să ceară ministerului finanţelor retragerea licenţei, ori cărei cârciume sau cantine, pentru nerespectarea legei; iar acesta e dator a se conforma.

Aşa dar, ministerul de finanţe şi cel de interne au dreptul şi pot să închidă — prin reprezentanţii săi — cârciumile în comunele rurale, când cârciumarii s'au abătut dela regulile stabilite prin lege.

Măsuri în contra beţiei

Scopul acestor măsuri în contra beţiei, stabilite prin lege, este ca să se stânjenească alcoolismul care ruinează sănătatea şi cari pirntre cele mai de seamă sunt:

1. Cârciumele sunt închise până la ora 11 Dumineca şi în sărbătorile legale.

2. Cârciumile se închid dela 1 Aprilie până la 30 Octombrie, la ora 9 seara. — Dela 1 Octombrie până la 31 Martie la ora 8 seara.

3. Jocurile de noroc (cărţi sau altelle), sunt interzise în cârciumi. Se permit numai jocuri de dibăcie ca biliard şi popice.

Cârciumarii nu au voe a da de băut în cârciumă copiilor mai mici de 16 ani. Nu vor da sub nici un motiv, nici chiar sub ameninţare, băutură oamenilor beţi sau celor înscrişi, pe lista beţivilor, nu vor primi în cârciumă oameni beţi sau femei bete ori cu moravuri recunoscute rele.

5. Cârciumarii sunt datori să înfrâneze orice neorânduialâ ce ar încerca să facă cineva în cârciumă; la trebuinţă vor recurge la ajutorul forţei publice, agenţi poliţieneşti, jandarmi, paznici, pentru a restabili ordinea.

Cel care fiind beat se va gâlcevi; se va deda la neorânduieli de orice fel sau va cădea în drum, va fi pedepsit cu amendă dela 2—20 lei.

In caz de recidivă în cursul aceluiaşi an dela prima condamnare la amendă se va adăuga arestarea pe 24 ore; la a doua recidivă, pe lângă amendă, se va adăuga arestarea pe 48 ore; la o a treia recidivă în cursul aceluiaşi an dela prima condamnare se va adăuga la amendă, închisoarea pe 3 zile.

Odată cu această a treia condamnare, judecătorul de ocol va înscri numele condamnatului pe o listă zisă a beţivilor ce se va ţinea la toate primăriile.

Această listă se afişează în toate cârciumile comunale. Cel înscris pe această listă nu va mai primit în nici o cârciumă. Cel înscris pe listă, dacă în timp de 3 ani nu va fi supus la nici o nouă condamnare pentru beţie, va fi şters de pe lista beţivilor, de judecătorul de ocol. Dacă în urmă se va expune, din nou la condamnare şi la înscrierea pe lista beţivilor; va rămânea înscris toată viaţa sa.

Jandarmul în calitate de ofiţe rde poliţie judiciară are dreptul a inspecta cârciumile.

Contravenţiile la această lege sunt următoarele

Oricine în afară de cârciumile comunale va desface cu amănuntul băuturi spirtoase în comunele rurale, fie vânzându-le, fie ascunzând vânzarea sub formă de dar, va fi pedepsit cu amendă reprezentând de 50 ori valoarea băuturei vândute sau simulat dăruită. In caz de recidivă amenda se va îndoi adăogându-se şi închisoarea dela o lună la 3 luni.

Proprietarii de vii sau de livezi de pruni, cari în comunele rurale vând cu amănuntul, se ovr pedepsi cu art. de mai sus.

Cel ce în comunele rurale nefiind cârciumar, vinde din depozitul ce şi-a făcut pentru trebuinţele sale, va fi pedepsit la fel ca mai sus.

Când o cârciumă de vin şi bere din comunele rurale se află că vinde şi alcoolul cârciumarul se va amenda cu 500 de lei şi i-se va retrage şi brevetul.

Cârciumarii din comunele rurale cari adăpostesc, în localul cârciumei persoane străine afară de familia sa, servitori şi călători, sau cari angajează servitori ce nu sunt cetăţeni români, se pedepsesc cu amendă dela 200 la 1000 de lei.

Cel ce ţine în exploatare mai multe cârciume comunale sau le exploatează prin persoane interpuse, atât cârciumarul cât şi interpusul se pedepsesc cu amendă de 500—1000 de lei; şi cu închisoare dela 3 luni la 1 an şi reziliierea contractului.

Cel ce la sate sau oraşe ţine cârciumă deschisă în oarele şi zilele nepermise, sau tolerează jocuri de noroc, sau dă de băut în cârciumă, copiilor sub 16 ani, sau oamenilor beţi, sau celor înscrişi pe lista beţivilor, sau primeşte în cârciumă oameni beţi sau femei bete, sau cu moravuri uşoare sau în caz de scandal nu-l va potoli personal sau recurgând la puterea publică, se condamnă la o amendă de 20—60 de lei.

Condamnarea e dată de primar sau funcţionarii publici însărcinaţi cu supravegherea aplicărei legei. — Amenda se împlineşte imediat.

Cel ce la sate sau oraşe fiind beat va face neorânduieli sau va cădea în drum va fi amendat de la 20—200 de lei; în caz de recidivă în cursul aceluiaş an, la amendă se va aresta 48 ore; la a treia recidivă în cursul aceluiaşi an dela prima condamnare, se va adăoga la amendă închisoarea pe 3 zile. Odată cu a treia condamnare judecătorul de ocol va înscrie numele condamnatului pe lista beţivilor ce se va publica la primărie şi cârciumile comunale.

Patronul restaurantelor, cafenelelor, cluburilor, cofetăriilor ş. a., cari din vânzarea băuturilor spirtoase ce li se acordă, ca accesorii, vor face comerţul lor principal, vor fi pedepsiţi cu o amendă de 1000 de lei şi cu ridicarea dreptului de a vinde băuturi spirtoase.

Din Poveştile lui Moş Andrei-Gurăbogată

IV.

Cum s'a înfiinţat voivodatul Olteniei şi al Munteniei

— Mai spune, — ci mai spune ceva dintr'alle dumitale, moş Andrei, că de multă vreme nu ţ'am mai auzit glăsuşorul!

— Hei feţi-logofeţi! nu în fiecare zi-i chacă, cislă ori sărbătoare, ca să ne ţinem de tactale! Ş'apoi vedeţi, la vârsta mea, cu anişorii ce mi-i-au îndurat Bunicuţul cel de sus, şi cu beteşugurile ce le-am câştigat după atâţia şi atâţia ani de muncă şi năcaz lung, — nu prea pociu să stau mai a cătărei pe ist cuptor şi să vă îndrug vrute şi nevrute.

VLAD ŢEPEŞ-VODĂ

— Da macar cât-de-cât, ca să ne mai treacă de urît, mai zi-i moşulică ceva despre neamul nostru, cât ştii şi cât ai auzit, ori cetit în tinereţele tale...

— Doar pentru hatârul tău, hoţoaico de Ilenuţă, şi ca să fac să'ţi mai strălucească steluţele de sub sprâncene şi bujorii de pe lângă născior, — hai să mai zic ceva, de unde am lăsat, mai sâmbetele trecute, din pataraniile neamului nostru românesc...

— Aşa, aşa, moşulică! rostiră cei vr'o zece oaspeti, şi de-ai casei, ce erau adunaţi în odaia lui Moş-Andrei, se încălzeau prin apropierea vetrei şi cinsteau câte-o cupă de zamă de viţă, din când în când...

— Şi iacă aşa, cum v'am spus, nu mi-aş uita cuvântul, neamul nostru, împrăştiat de ursită între munţi, văi şi ape, prigonit de alte neamuri, sprijinit de paloşul Celui de sus, — pe lângă aşezarea din părţile Moldovei, de care v'am povestit mai dăunăzi, s'au aploşit în bună parte şi mai

MIHAI-VITEAZUL

la vale, între Carpaţi şi Dunăre, în părţile ce s'au numit din vechi Oltenia şi Muntenia.

Mare parte din românaşii noştri, asupriţi de ungurime şi alţi căpcăunii din Ardeal, trecu peste munţi, cum pe la sfârşitul veacului al treisprezecelea dela Iisus Hristos şi cu sfatul şi porunca unui mândru Voivod al nostru, ce-i zicea Radu-Negru, care scoborîtor de prin Făgăraş şi alte părţi, se aşeză în locurile de câmpie dintre Olt, Dunăre şi munţi, făcând scaun de Domnie la Târgul Câmpulungului. De aici se împărţiră românaşii noştri în dreapta şi în stânga, înfiinţară dregătorii, biserici, episcopii chiar şi întemeiară ca o ţară nouă, ce în veleat de vr'o jumătate de veac cuprinse pământ dela Severin până înspre Moldova, şi închipui astfel o ţară nouă, românească, care a trăit apoi până în zilele noastre, îmbunătăţând soarta tuturora

PECETEA LUI MIHAI-VITEAZUL CA DOMN AL MUNTENIEI, MOLDOVEI ŞI TRANSILVANIEI

şi luminând cu învăţături bune şi cu credinţă în Dumnezeu pe urmaşii lor.

Nu-i vorbă, s'au schimbat mulţi Voevozi, în răstimpuri, şi au suferit fraţii noştri adesea lovituri, când dela Unguri, când dela alţi duşmani, dar cele mai dese ori, Domni ca Basarabii, Mircea cel Mare, Vlad poreclit Ţepeş şi alţii, au ştiut să doboare şi pe Unguri, şi pe Turci, ce veneau cu oşti de sute de mii, spre a prăda şi înjuga pe bieţii români. In când chiar o parte din boerimea românească, în loc să aibă milă de neamul din care se trăgea, nedreptăţia sau lua munca şi averea ţăranului, ori râvnea la schimbări de Domnie şi alte drăcii, Vlad Ţepeş, viteaz cu duşmanii, ştiu să pedepsească şi pe supuşii săi chiar, când ei îşi eşau din minţi, trăgându-i de vii în ţapă, şi pârjolindu-i pe dedesupt, cum pârjoleşte mătuşa Irina câte-un miel gras, în frigare, când îl capătă pe la lăsatul secului din postul cel mare.

După multe frământări de suflete şi scurmături de pământ, amestecat adesea-ori cu sângele strămşilor noştri, vreme de vre-o trei lungi veacuri negre şi amare, dădu Dumnezeu de se urcă în scaunul Domnesc al Munteniei, un mare Voevod, ce-i zise Mihai, care, după ce luptă ca un urieş cu toţi Craii şi Împăraţii din jurul ţărei sale, şi-i respinse pe toţi cu mare stricăciune, reuşi să întrunească ca într'un singur mănunchiu, pe lângă ţara lui, Muntenia, şi Moldova şi Ardealul, făcându-se stăpân singur peste toţi scoborîtorii străbunilor noştri Romani, — aşa cum ar fi trebuit să fie şi să rămâie din capul locului, pământul sfânt al tuturor Românilor. Deaceia toată

CONST. BRÂNCOVEANU-VODĂ

lumea i-a zis şi i-a rămas porecla pentru vecie, de Mihai Viteazul!

Dar nu putu să ţie multă vreme astă unire sfântă a românilor, căci ticăloşii duşmani ai noştri, prin înşelăciune, l'au ucis cu cruzime, şi îndată după moartea lui, ţărişoarele noastre iar au trebuit să se despărţească.

Un alt mare Voivod, deştept şi vrednic, a fost Matei Basarab, care îndată ce s'a ridicat în scaunul Munteniei, a căutat să curăţe din ţară mulţi duşmani străini, ce veniseră în vremea altor Domni mai mărunţi, dinaintea lui, printre cari şi o droaie de greci, bulgari, turci şi alte haimanale. A înfiinţat el şcoli, biserici, tipografii pentru tipărtul cărţilor de legi şi de rugăciune în limba românească; a mai micşorat din birurile grele ce le pusese alţii înainte de dânsul, rămânându-i numele lui slăvit de toată lumea.

Mai domniră iar alţi câţiva

MATEI-BASARAB

Voivozi în Muntenia, având toţi neajunsuri şi globiri din partea Turcilor, ori a altor duşmani; dar la sfârşitul veacului al şeptesprezecelea se sui în scaun Constantin Brâncoveanu, om drept, evlavios şi cu mare durere de inimă pentru neamul românesc. Dar îndată ce puse piciorul în Domnie, Nemţii, Ungurii şi Turcii îi dădură mult de furcă şi ţara întreagă trebui să lupte din greu împreună cu dânsul, ca să nu fie răşluită sau robită.

Brâncoveanu în vreo 25 de ani, cât a domnit în Muntenia a făcut multe lucruri bune; dar s'a făcut şi duşmani printre boeri, şi mai ales printre cei ce se aţineau să ia ei scaunul Domniei. Aceştia l'au pârît la Turci, că-i duşmăneşte rău, deşi ţara era înclinată de multă vreme lor, şi Turcii trimese oameni de-ai lor, prinse pe Brâncoveanu şi pe patru fii ai săi, cu Doamna, ginerile său şi alţi curteni, şi-i duse la Stambul, unde, după ce-i ţinu mai multă vreme în închisoare, îi scoase într'o zi în piaţa oraşului şi îi ceru Voivodului să'şi lepede legea creştinească, cu toată familia lui, şi să iee legea cea turcească. Dar fiindcă Brâncoveanu nu voi nici în ruptul capului să facă o poznă ca astat, Sultanul turcesc porunci să le taie la toţi capetele fără cruţare.

Mare jălanie a făcut în toată lumea vestea acestor morţi groaznice şi nelegiuite şi toate sufletele româneşti din tot pământul nostru strămoşesc, au plâns îndelungat, şi plânge încă şi astăzi, când îşi aminteşte de-o aşa groaznică poveste...

— Hi, hi, hi... începu a scânci bel'ţica Ilenuţa. Lasă'ncolo moş Andrei poveştile ieste de jale, că'mi vine par'că un nod în gât de supărare...

— Ce spui tu Lenticule! văd bine că genele tale fac o ploaie şi buziişoarele tale se lasă 'n gios ca dogorîte de soare...

— Da altă ceva mai vesel nu poţi să ne spui măi omule, — că de chin şi supărare o viaţă întreagă am avut parte, — adăugă şi mătuşa Irina, din cotlonul în care sta ea încotroşmată, de părea'o păpuşe cogeamite de peteci.

— Las' că voi spune altă-dată ceva mai de haz, — că în povestea neamului nostru de aceste nu prea au loc. Ci mai bine mai umblă cu cel cosor prin păstrama ce-o ai aninată în tindă, şi aruncă-ne aici, câte-o hreancă şi vr'un ulcior burdujel, cu vinişor de cel profir.

Până să se urnească din loc baba Irina şi să aducă cele cerute, moş Andrei întinse un capăt din mâneca cămeşoiului său spre faţa Ilincăi şi îl trecu peste ochi, nas şi obrăjei, zicându-i cu blândeţe:

— Las' fata moşului că numai ce-or trece Sfintele Paşti, şi par' că te văd cum ai să sai în mijlocul horei, cu cozi lungi de peteală pe umeri, şi cu Nistoraş al tău de subsuoară... Şi Doamne, după ce vi-ţi sătura de Isaiia dănţuieşte şi de plăcinte cu caş dulce, ce-ai să te mai veseleşti, ce-ai să mai rîzi, şi ce-ai să mai ciripeşti, — mai ales când s'a împrăştia nunta întreagă şi-i rămânea singură cu omul tău, să pui temelie gospodăriei tale...

Toţi din casă se puse pe-un rîs şi-o veselie fără margeni; mătuşa Irina aduse păstrama şi ulciorul din tindă, iar moş Andrei începu a împărţi la fiecare câteo hreancă. Numai Ilinca nu vru să iee nimica. Nistoraş însă luă bucăţica ce i se cuvinea ei, şi-i dete drumul încet pe după ceafă sub gulerul cămăşuicei logdnicei lui...

— De-acu copii, încheie moş-Andrei, pe cea Sâmbătă ce vine, voi mai spune eu şi alte patoraniile ale neamului nostru, — că multe şi mărunte a mai avut el să tragă, până a dat sfântul Dumnezeu să ajungă la ceea ce am ajuns noi astăzi!

N. A. Bogdan

Pentru cititorii noş

„Cultura Poporului" se gă
în fiecare clipă, ca să fie f
toare cititorilor ei. Şi pen
foaea e răspândiă destul în A
rica, de aceea se pune la îndem
acelora cari au neamuri
Ocean, şi dacă vor să-i în
ceva sau să aibă ştiri despre
într'un cuvânt tot ce i-ar inte
— vor trimite însemnările lo
„Cultura Porului" unde vo
publicate. Acelaş lucru şi pe
românii din America, dacă do
să aibă ştiri dela rudele de ac
din România, să ne trimită ră
şi ele vor fi publicate în foae.

Publicarea se face gratuit.

Rudele lui Geanabet Ion, p
în America de pe la 1908, într
de el dacă mai trăeşte. Să le
la Şerbăneşti, jud. Argeş.

De nouă ani se află în Ame
Gheorghe Comiati, de origină
mân dn comuna Auritul Me
judeţul Satu-Mare, fără ca el
dat vre-o ştire dacă mai tră
Rog pe românii aflători în Ame
dacă au vreo cunoştinţă despr
ţăl meu să-mi răspundă: Capo
Comiati Gh. din Regimentul 3
buziere, Cluj.

BIBLIOGRAFIE

Primim la redacţie frum
colecţiune *„PROBLEME şi I*
de sub direcţia d-lui A. A.-L
In această publicaţie de înaltă
loare culturală, au apărut:

Mihail Eminescu: Problem
Analize Filozofice, manuscrise
coperite şi comentate de Octav
nar, cu numeroase vignete de
64 pag. mari, hârtie semi-ve
lei 24.

Imm. Kant: Religia în lim
Raţiunii, cu un studiu introd
de C. Rădulescu-Motru, membr
Academiei Române, 64 pag. le

Henri Bergson: Sufletul şi
pul, cu un studiu de M. Djuv
conferenţiar la Universiate, 32
lei 15.

Jean Jaurés: Pagini Alese
studii asupra autorului de
Brandes şi Romain Rolland,
pag., lei 15.

Ossip Lourié: Sociologii
Herzen, Kropotkin, Bakunin,
walewsky, Lavrov, Novicow,
pagini, lei 15.

Romain Rolland: Umilă
eroică (pagini alese), cu un st
de Stepan Zweig, 48 pag., lei

Prof. Dr. Gh. Marinescu:
lema bătrâneţei, 64 pag., lei 2

Henri Poincaré: Morala şi
inţa, cu un studiu asupra aut
lui de Gaston Milhaud, profes
Sorbona, 48 pag., lei 20.

Anatole France: Gânduri şi
mină, 32 pagini, lei 15.

I. R. Macdonald: Spre S
lism, lei 15.

Ernest Haeckel: Nemuri
Sufletului, cu un studiu asupr
utorului de Prof. Dr. Gr. An
membru al Academiei Rom
lei 15.

Abonamentul la întreaga s
costă lei 200. Se trimite fraco
tra ramburs. Cereri şi madat
trimit d-lui A. A.-Luca, str. Cal
firescu, No. 7, Bucureşti.

Redacţia noastră din Bucureşti

„Cultura Poporului" pentru a fi cât mai folositoare cititorilor e şi a corespunde unei prese aşa cum o impune spiritul de cultur a vremei şi însemnătatea ce trebuie să o aibă faţă cu o populaţie de 18 milioane de români, nu se dă la o parte dela nici un sacrificiu şi a înfiinţat o redacţia în Capitala ţării.

E o înlesnire pentru cititorii din Bucureşti.

Am grupat în jurul nostru, în redacţia bucureşteană, distinşi publicişti.

REDACŢIA SE AFLĂ IN CALEA ŞERBAN VODĂ No. 42.

Redactori: d-nii Traian G. Stoenescu, Pavel Macodonski, Cridim I. Nedelescu şi Naum-Delavardar; reporteri culturali: d-nii Daniel St. Constantinescu, N. Buia şi R. S. Niculescu-Mislea.

Pentru tot ce priveşte partea administrativă, anunţuri şi reclame, publicul bucureştean se va adresa d-lui D. St. Constantinescu, tutungerie, Piaţa cu Flori.

Maiun „Trezvist"

Săteanul Mihai Nuţu din comuna Grăniceşti, jud. Sirete (Bucovina), care şi-a dat seama că cel mai mare prăpăd pentru neamul românesc este rachiul, s'a înţeles cu

SĂTEANUL MIHAI NUŢU ŞI FAMILIA DIN COMUNA GRĂNICEŞTI JUD. SIRETE (BUCOVINA)

peste 200 de oameni din comuna sa să înfiinţeze o societate de cumpătare „Trezvia" în satul său, Grăniceşti.

Dăm aci chipul acestui cuminte sătean, care luptă pentru luminarea şi desrobirea consătenilor săi din ghiarele celei mai groaznice patimi: beţia!

Societatea „Academia Populară" i-a acordat cel mai larg sprijin, intervenind la forurile în drept (tribunalul din Cernăuţi) pentru recunoaşterea ca persoană juridică a acestei societăţi.

A. B.

Societatea pe acţiuni Cultura Poporului

Vedem că avem presă puternică şi nu ca sufletului curat românesc; vedem că avem întreprinderi mari financiare şi economice şi sunt ale neprietinilor; vedem că industria şi comerţul sunt fagure de miere pentru toţi străinii, — şi totuş majoritatea românilor şi îndeletniceşte cu naţionalism sentimental în loc să treacă la muncă asiduă şi rodnică.

Trăim în vremea faptelor. La finanţă naţională, să opunem a noastră; la capitaluri străine, ale noastre româneşti; la intreprinderi de tot soiul, asemenea; la presa de bulevard, presa de idei şi la cultură străină cultura noastră proprie întemeiată prin şcoli, instituţii ştiinţifice, şi altele.

„Cultura Poporului" a păşit la înfiinţarea unei societăţi pe acţiuni cu acelaş nume. Societatea va înjgheba un Institut de arte grafice la Cluj, cu un capital de 3 millioane cu drept de emisiune până la 10 milioane de lei. Institutul acesta va edita Biblioteci eftine şi bune pentru ridicarea culturală a satelor. Se vor tipări: Biblia, cărţi religioase creştine, cărţi de agricultură şi tot ce priveşte solul, cărţi de igienă, folklor, poveşti, monografii, cărţi pentru popularizarea ştiinţii, cărţi cu îndemnuri la meşteşug, la negoţ, la societăţi cooperative, ş. a.

O acţiune costă 200 de lei. Acei cari pricep binefacerile unei asemeni instituţii sunt rugaţi să contribue cu obolul puţin ce-l au, — căci picătură cu picătură se face marea.

Avem nădejde în oamenii de bine şi de fapte, căci tot se mai găsesc în această ţară.

Deocamdată primim înscrierile iar când vom publica statutele societăţii pe acţiuni „Cultura Poporului", fiecare va trebui să verse cotele necesare.

In fiecare număr vom publica numele subscriitorilor:

D-l G. Rădulescu, funcţ. Braşov,	*2 acţiuni*	*400*	*„*
D-l S. Udriştoiu, Societ. Americană Boicoi	*20 „*	*4000*	*„*
		71.600	*Lei*

Nu aştepta! **Până ce porcii şi vitele cornute se îmbolnăvesc**

Poţi asigura vitele contra bolilor şi poţi ajuta îngrăşarea lor prin folosirea puternicului.

DESINFECTOR

al primmedicului veterinar David Elemer protejat cu marcă legală. **NUI MAI MULT!** Boală de porci, călbează la oi, durere de gură la vitele cornute şi dalac. Preparatele acestea îl poţi găsi în toate comunele la comercianţi şi la consumuri, în mai multe comune, jandarmarie, preoţi, învăţători şi dnii proprietarii care se ocupă cu valorificarea acestui folositor medicament. 1/4 kg. în cutie 20 de lei cu instrucţiuni, 20 cutii 300 de lei dacă se plăteşte înainte, sau 320 de lei, dacă se trimite cu ramburs.

REPREZENTANTUL GENERAL DIN ROMÂNIA:

SOÓS & COMP, TÂRGU-MURĂŞ,

(TRANSILVANIA) STR. PRINCIPESA MARIA 2.

La comande rugăm adresa exactă, judeţul şi poşta ultimă.

SCRISORI DELA ORAŞE

DIN PITEŞTI

Sâmbătă, 4 Aprilie, a avut loc la Teatrul Comunal un festival în folosul studenţilor, organizat de un comitet de doamne, sub conducerea d-nei Victoria Posescu, preşedinta Soc. Crucea Roşie, secţia Argeş. Festivalul s'a bucurat de tot concursul orăşenilor. Preţioasă a fost atunca depusă de d-na directoare a şcoalei profesionale.

Au mai dat concursul benevol domni şi doamne din elită, producându-se cu diferite bucăţi recitate şi cântate la pian şi vioară.

Aşa cum comitetul a ştiut să se achite de însărcinarea luată, am înţeles două lucruri: Nevoile studenţimii sunt înţelese de marele public; publicul ia parte în număr mare la manifestări culturale, dovedă că îi place şi le doreşte. Rămâne acum ca intelectualii piteşteni, să chibzuiască spre a găsi punctul ca asemenea momente de înălţare sufletească să aibă cât mai des, în Piteşti, oraş domnesc odioară, leagăn al cârciumarilor astăzi. „Cultura Poporului" cu dărnicie pune coloanele la dispoziţia celor ce s'ar încumeta să deştelească ogorul oarecum nedeştelit, în ce priveşte activitatea culturală.

Acest oraş a avut deosebita cinste de a fie vizitat de d-l Costin Petrescu marele nostru profesor-pictor, care după strălucita călătorie în Franţa, unde a ţinut cursuri asupra picturei în frescă, a binevoit să vorbească piteştenilor despre: „Vechea pictură românească". Dela vastele sale cunoştinţi în arta picturală au folosit neamul nostru câţi-i face fală; dar tot atât de mult au folosit piteştenii ascultând interesanta conferinţă a d-lui Costin Petrescu.

Cu adâncă părere de rău regret că nu am putut asculta preţioasele expuneri ale marelui nostru artist; îl mulţumesc totuş că-şi răpeşte din timpul atât de scump pentru a populariza nobila artă pe care aşa de deplin o stăpâneşte, ştiind să se facă ascultat în Franţa, de unde s'a întoarcă plin de laude, care se resfrâng întregei ţări şi neamului românesc. Dar nu mai puţin regretăm atitudinea intelectualităţei piteştene: Manifestările culturale sunt reduse aci, să nu zic că nu sunt. Şi ne mirăm, neputându-ne explica aceasta.

Conferinţa a avut loc Duminecă, Aprilie, la Liceul „I. C. Brătianu", în faţa unui public numeros.

— Cu multe aşezăminte folositoare se poate mândri „domnescul oraş al Piteştilor", dar unul care-i face deosebită cinste e şcoala de meseriii. Funcţionează neîntrerupt de aproape un sfert de veac cu trei ateliere: fierărie-mecanică, tâmplărie şi tinichigerie, predate de maeştri capabili, adevăraţi artişti în meseria lor. Pe lângă meşteşug se mai predă elevilor cursuri teoretice: aritmetică, fizică, tehnologie, dându-se o deosebită atenţie desemnului industrial, în care elevii fac adevărate minuni. Am văzut o planşă desemnată de un elev din clasa I-a şi am rămas uimit de felul lucrării. Cursurile teoretice şi desemnul sunt predate de d-l Gh. I. Gheorghiu directorul şcoalei şi d-l Gh. Nuţu institutorul şcoalei. De la înfiinţare până azi au absolvit şcoala peste 200 elevi, cea mai mare parte fii ai sătenilor din judeţele vecine Piteştilor, sau ai oamenilor nevoiaşi din localitate. Aceşti absolvenţi sunt azi mecanici la C. F. R., maeştri de şcoli de meserii, desenatori la autorităţi, iar cea mai mare parte au ateliere proprii. Nu e greu de observat că această şcoală şi-a îndeplinit cu prisosinţă rostul: România să aibă meseriaşi români. Venitul lucrărilor efectuate în şcoală, sunt date elevilor absolvenţi spre a le înlesni deschiderea de ateliere. Dar cu toată însemnătatea ei, această şcoală nu are până azi un local propriu menirei ei. Atelierele sunt în nişte grajduri neigienice şi care ating sănătatea elevilor. Convinşi de această mare lipsă, o mână de gospodari în frunte cu d-l Honoriu Bănescu prefect al jud. Argeş şi d-l Marin Popescu primarul oraşului, au început clădirea unui local pe terenul dăruit de prefectură. Acest local va avea ateliere mari, sală de bae şi lucru de seamă un cămin unde vor avea masă şi locuinţă 200 de elevi.

Atunci şcoala va da mult mai mult, pentrucă azi mare parte din elevii înscrişi, copii de oameni săraci, părăsesc şcoala fără a o termina, neavând mijloace de întreţinere. Cu restrânsele fonduri ce le are şi cu sprijinul oamenilor de inimă, direcţiunea, întreţine azi un cămin unde 50 de elevi, au gratuit locuinţă şi hrană.

Cititorii noştri, ca buni români sunt rugaţi să ajute cu ce pot, la clădirea stupului harnicelor albine de la şcoala de meserii din Piteşti. Daniile se vor trimite Direcţiei şcoalei. Ori-ce fel de daruri sunt bine venite întrucât localul odată început nu poate fi terminat cu fondurile de care dispune comitetul de construcţie.

Să ţină Dumnezeu sănătoşi, pe toţi cei ce înţeleg să ajute cu banul sau cu fapta, aşezămintele care ţintesc la propăşirea culturală şi economică a iubitei noastre ţări.

Daniel St. Constantinescu

DIN CARANSEBEŞ

Ca de regulă şi în acest an cercetaşii cohortei „Eftimiu Murgu" a elevilor dela Liceul „Traian Doda" din localitate, au ţinut să dea o serată artistică-culturală în sala „Pomul verde" în ziua de 5 Aprilie cu un program atrăgător.

Prin desele şezători şi excursii făcute, cohorta din localitate ocupă un loc de onoare între cohortele de frunte din ţară.

Avântul se datoreşte fostului comandant profesor I. Salvan, cunoscut de altcum ca bun organizator şi devotat apostol al frumoaselor principii cercetăşeşti.

Programul seratei a fost compus din două părţi: muzicală şi artistică. În partea muzicală au dat dovadă de multă pricepere d-şoara L. Tatos (elevă cl. 8 lic.) şi B. Kováry (cl. 8) la pian, la violină Irimie (cl. 8) mai ales în „Crai nou" de Porumbescu; iar în cântare d-şoara Tatos cu vocea plăcută de alt şi C. Stoichescu (cl. 8) cu un timbru clar de bariton.

Cât priveşte partea artistică s'au jucat două piese: „Conul Leonida faţă cu reacţiunea" de L. Caragiale şi „Nici pe aicea nu se trece" de I. N. Sion.

Cu deosebit succes au jucat d-şoara Tatos, elevii clasei a 8-a C. Stoichescu şi C. Andrei.

Serbarea a avut cel mai deplin succes material şi moral, iar cercetaşii au fost răsplătiţi cu aplause prelungite din partea numerosului public.

— Intelectualii români iubitori de sport de mult timp se ocupă cu problema înfiinţării unui Club sportiv românesc, care problemă a şi fost soluţionată în luna trecută, mulţumită tactului înţelept al conducătorilor în frunte cu d-l I. Orzescu preşedintele „Comunităţii de avere" care singur a donat 30 mii de lei.

Odată format Clubul, sub numele de „Grănicerii" mai ales din studenţi şi câţiva ingineri silvici, s'au şi pus pe lucru cu o însufleţire demnă de toată lauda.

Prima prezentare oficială în public s'a făcut la Ferdinand pentru championat.

Echipa „Grănicerii" deşi lipsită de cei mai buni jucători ca inginerii, Negrei, Andrei şi stud. Cârdu, s'a prezentat complectată cu elevi de liceu, care echipă a fost socotită de cl. II.

Jocul a fost de o frumseţă rară; iar resultatul 1:0 în favoarea „Grănicerilor".

In tot timpul jocului s'a observat o însufleţire cum numai românul o poate arăta.

E de remarcat contrastul limbajului folosit pe arenă. Din partea „Grănicerilor" auzeam numai dulcea limbă românească, iar Ferdinandul vorbea numai ungureşte.

Partea leului în vremea jocului a avut-o stud. I. Porumb care deşi specialist portar şi apreciat ca atare şi în Timişoara unde a absolvit liceul, aici a jucat cu multă pricepere şi foarte la loc ca beck. S'au remarcat apoi Almăjan, elevii Ionescu, Balea şi C. Andrei junior.

Urăm spor în muncă tinerei echipe româneşti.

Traian C.

DIN STOROJINEŢ (BUCOVINA)

Miercuri, în 25 Martie, Societatea Crucea Roşie a Tinerimei, formată din elevii liceului „Regele Ferdinand I." au dat o şezătoare literară, cu un program foarte bogat şi ales.

După cuvântul de deschidere ţinut de preşedintele acestei societăţi, Eugeniu Gurnic, elev în clasa 6-a, care prin cuvinte bine simţite a arătat scopul acestei societăţi, care are datoria de a vindeca ranele ce se simt încă în urma războiului şi de-a ajuta pe elevii sărmani, a luat cuvântul elevul de clasa 6-a Traian Cojocariu, care a vorbit despre „Românii şi Dunărea până la anul 1878." Conferenţiarul prin acest studiu amănunţit, a plimblat pe auditori prin toate evenimentele istorice privitoare la subiectul tratat.

Corul a cântat cu multă iscusinţă, Imnul regal, Glasul ţării, cântec vânătoresc, Poporul lui Traian şi Din depărtare.

In recitări au fost elevul Iustin Gurnic clasa 3-a cu „Rugăciunea" de Alecsandri, elevul Bolosescu cu „Banul Mărăcine", elevul Zagher clasa 5-a cu „Ucigaşul fără voe" şi elevul Polianschi cu „Vorba evreului" anecdotă de T. Speranţă.

S'a jucat şi piesa teatrală „Arvinte şi Pepelea". Rolurile au fost susţinute de elevii: Ilie Boca clasa 6-a şi elevul Radu Popescu.

Şezătoarea s'o sfârşit cu această piesă, lăsând o impresie frumoasă asupra numerosului public din toate clasele sociale, ce a luat parte.

Venitul este destinat pentru fondul societăţii, din care au să se cumpere cărţi pentru elevii sărmani din acest institut.

Astfel de şezători se vor ţine şi prin sate de către societatea susnumită pentru a face propagandă culturală în popor.

Este destul de laudabilă iniţiativa elevilor liceului „Regele Ferdinand" din Storojineţ, şi mare merit la aceasta are şi destoinicul corp didactic.

V.

DIN IRAŞFALĂU (JUD. TÂRNAVA-MICĂ.)

Ştefan Daniel, comerciant român din localitate, a găsit printre diferite lucruri vechi ce se aflau în podul caselor bătrâneşti şi un tablou pictat ce reprezenta pe Imperatorul Ferdinand I. al Austriei pe un catafalc.

Ca orişice alt necunoscător în artă, comerciantul nu i-a dat la început nici o însemnătate.

Tabloul datează din anul 1564 şi este atât din punct de vedere istoric cât şi artistic o operă de valoare mare.

— Societatea literară, teatrală a liceului de băeţi „Timotei Cipariu" îşi va începe din nou activitatea culturală la sate întreruptă de postul Paştilor, începând cu Duminecа Tomii, când va avea loc o serbare artistică în comuna Proştia-Mare (Jud. Târnava-Mică).

— După aceasta serbare, membrii societăţei vor pleca la Dicosânmartin, unde vor da deasemeni o serbare artistică menită pentru strângerea de fonduri cari vor ajuta la ridicarea unui monument lui Ştefan cel Mare şi Sfânt la Cetatea de Baltă.

Vor urma după aceia diferite serbări artistice date de această societate, prin comunele din judeţele Târnava-Mică şi Târnava-Mare cu scopul de a lumina cât mai mult poporul.

Le urăm succes în acest scop atât de mare pentru noi românii.

A. Bădulescu.

DIN RÂMNICUL-VÂLCII.

In ziua de 22 Martie, s'a împlinit un an dela moartea maestrului de muzică vocală I. Zgondea, cu acest prilej, ca semn de recunoştinţă, a avut loc un parastas. La biserica „Toţi Sfinţii", preoţii: Ioan Pracopiescu parohul bisericii, Gh. Rădoescu, C. Găiculescu, în sobor, au săvârşit slujba parastasului, iar corul seminarului a dat răspunsurile. De amiază profesorii, elevii seminarului, ai liceului, ai şcoalei normale şi elevele liceului de fete, împreună cu numeros public din oraş, au mers la liceu, unde s'a dat o serbare în amintirea fostului profesor I. Zgondea. Serbarea a fost deschisă de corul elevilor seminariştii „Corul bardului" muzica de răpasatul profesor. A urmat conferinţa domnului profesor Mihăilescu, vorbind despre caracterul fostului coleg, viaţa sbuciumată pe care a dus'o, şi lipsa răposatului dintre noi. „Era un nedespărţit pricten al elevilor săi, drept şi iubitor. Profesorul Zgondea a murit, dar faptele sale vor rămâne, nemuritoare între noi". Astfel a încheeat conferinţa d-l profesor Mihăilescu.

A urmat „Cuculeţ cu pene sure" şi „Cântaţi astăzi" muzica de I. Zgondea", cântate cu mult sentiment de elevii seminarului din localitate. După seminariştii a urmat liceul de fete care s'a reprodus cu: „Noaptea", „Cântul Nopţii" şi „Infloresc Grădinile" muzică tot de I. Zgondea".

Pentru aceste două şcoli profesorul I. Zgondea şi-a depus toată energia, pentru a-le scoate la lumină.

D. Hiescu-Palanca.

DIN T-GUL RĂDUCĂNENI (JUD. FALCIU).

Duminecă, 29 Martie, pr. ec. stav. D. Ciocârlan din Bazga, a oficiat liturghie la biserica făcută de curând din Răducăneni. Ceia, ce este îmbucurător e că deşi biserica are un mic popor de creştini, totuşi nu mai încăpeau în ea ascultând cuvântul Domnului. Bine este când creştinul hărăzeşte o oră sau două într'o săptămână lui Dumnezeu cel nevăzut care conduce destinele lumii.

După masă la şcoala primară din Răducăneni a fost o serbare şcolară. Şi-aici odaia fiind destul de încăpătoare totuşi nu mai încăpeau. Copiii au învselit publicul prin cântecile, jocurile şi piesele lor pe care le-au jucat admirabil de bine. Laudă şi mulţumire se cuvine acelora care fac astfel de fapte spre scopuri frumoase şi bune.

— Tot astăzi la primăria din Răducăneni s'a făcut recrutarea tinerilor contig. 1926 din comuna Sălăgeni, Podoleni şi Dolheşti. In faţa primăriei s'a încins o horă frăţească, între tinerii acestor comuni, arătând prin aceasta că cu dragoste vin spre a-şi face datoria către ţară.

C. Mihail

DIN R.-VÂLCEA

Duminecă, 29 Martie, a avut loc în sala cercului parohial, al Sfintei parochii, a 4-a şezătoare religioasă-culturală, susţinută de preoţii din localitate. Sfânta Liturghie s'a săvârşit la biserica „Buna Vestire," unde părintele Gr. Rădaescu, parohul bisericii a ţinut predica cuvenită. După masă în faţa unui numeros public şi a elevilor seminariştii programul s'a desfăşurat în modul următor:

Şezătoarea s'a deschis cu „Te chem o noapte" cântat de corul elevilor seminariştii. A urmat apoi predica părintelui Ioan Procopiescu; d-sa a vorbit despre „Viţiile care bântue în poporul românesc." După predica părintelui Procopiescu a urmat „Cântă puiul cucului" cântat de corul elevilor seminariştii. După aceasta a urmat comentariu biblic asupra „Epistolei „ICătre Corinteni," susţinută de părintele Nican Popescu, subdirectorul seminarului din localitate. Şezătoarea aceasta a centrului parohial din localitate a fost încheeată de elevii seminariştii, prin marşul „S'aprinde ceru'n flacări" cântat cu mult sentiment.

D. Iliescu Palanca

Din Eparhia Dunării-de-jos

Pentru Duminecă, 5 Aprilie, a fost hotărât ca, P. S. Episcop Cosma al Dunării de jos, să meargă în satul Bereşti din jud. Covurlui, unde să slujească Sf. Liturghie la biserica din localitate. In vederea acestui scop, P. S. Sa la plecat, dela reşedinţa episcopală, Sâmbătă 4 Aprilie, fiind însoţit de P. C. Protoiereu Ec. Th. Stoica, Ec. Th. Popescu protopsaltul Episcopiei şi ierodiaconul Ioachim.

P. Sf. Sa, după obiceiul său a ţinut să fie găzduit la preotul satului, ridicând şi întărind, prin acest gest autoritatea morală a preoţimei şi având ocazia de a cunoaşte deaproape situaţia şi activitatea gospodărească, intelectuală şi morală a fiecărui slujitor bisericesc. A doua zi, înaltul prelat a oficiat Sf. Liturghie în prezenţa sutelor de săteni, cari nu mai încăpeau în mica bisericuţă de lemn a satului. Cu acest prilej a avut loc şi o hirotonire de preot încât sătenii au văzut, pe lângă slujba arhierească, şi rânduiala impresionată a sfinţirii unui preot.

După amiază P. S. Episcop a ţinut o conferinţă la căminul cultural din Tg. Bereşti, înfiinţat şi condus de harnicul învăţător d. Antonovici, fiul P. Sf. Episcop Iacov Antonovici al Huşilor. Conferinţa a ţinut o oră şi jumătate şi a fost ascultată cu atenţia încordată de auditor. P. S. Sa a vorbit de rolul credinţei în masele poporului şi s'a servit de pilde şi dovezi reale din viaţa de toate zilele, încât suntem convinşi că lucrurile arătate au fost puse la inimă de acei cari le-au auzit.

Aşa dar, ziua de 5 Aprilie, pentru ţăranii din Bereşti, va rămânea în mintea lor pentru multă vreme, căci le-a fost hărăzit să vadă şi să audă lucruri de care prin alte părţi nu se pomenesc. Episcopul lor, a venit în mijlocul lor fără nici-o oficialitate, ci ca un bun părinte spre aşi cerceta fiii sufleteşti şi a le da mângâerea de care au nevoe.

Mai mult încă, păstorul lor a ţinut să slujească în persoană în modesta lor bisericuţă, ca să le arate măreţia şi podoaba serviciului nostru ortodox şi pentru ai pregăti de a fi neşovăitori în faţa ademenirilor şi născocirilor sectanţilor, cari nesocotesc Sf. Slujbă şi le înlătură. A căutat să stea, după slujbă în mijlocul lor şi să vorbească din suflet asupra lucrurilor neperitoare şi veşnice, cari ne pot mântui şi prin aceasta a voit să ajute pe cei slabi în credinţă şi să întărească pe cei îndoelnici.

Deci cu adevărat cuvintele Scripturei: „Arhereu ca acesta ni-se cuvine nouă..."

După isprăvirea celor de mai sus P. S. Sa a împărţit în dar mai multe exemplare din cărţile scrise de părintele Arhim. Scriban spre a fi cetite de ştiutorii de carte pentru a lor edificare religioasă.

Seara, P. S. Sa s'a reîntors la reşedinţă, urmând ca, după Sărbătorile Sf. Paşti, să meargă în satele Cudalbi, Pechea şi cătunele învecinate.

Dorim şi ne rugăm la Dumnezeu pentru sănătatea P. S. Sale, ca să-i ajute să-şi îndeplinească frumosul gând ce-l nutreşte ca, în felul acesta să cerceteze toate satele din cuprinsul acestei Eparhii.

Fapta aceasta va fi spre progresul şi consolidarea credinţei în popor şi un preventiv pentru ferirea de marea primejdie a sectelor.

Cornelu M. Grumăzescu
preot al Catedralei Episcopale din Galaţi

Cronica muzicală din Cernăuţi

In seara de 19 Martie a. c. publicul din Cernăuţi a avut o deosebit de plăcută surpriză. Muzica Regimentului 3 grăniceri a dat un concert, a cărui succes a întrecut orice aşteptări.

Regimentul 3 grăniceri, care s'a stabilit nu de multă vreme în Cernăuţi, la sosirea sa aici deloc nu avea muzică, ci abia din anul 1921 a început a şi-o creea. Comandantul acestui Regiment n'a cruţat nici o jertfă şi făcând cele mai mari sforţări pentru a-şi putea comanda toate instrumentele necesare precum şi a-şi angaja muzicanţi buni.

La 1 April 1923, a fost numit şef de muzică la acest Regiment d-l Romulus Millea, căpitan şef de muzică clasa I. D-l R. Millea e originar din Sălişte de lângă Braşov,

CĂPITAN ROMULUS MILLEA, şef de muzică cl. I. la Regim. 3 grăniceri Cernăuţi

şi-a făcut studiile parte în ţară, în Bucureşti, parte în Praga (Cehoslovacia). Sub conducerea acestuia muzica Regimentului ia un avânt mare.

Insă despre toate acestea publicul cernăuţean nu ştia nimica. Se ştia doară de câteva contribuţii în colaborare cu alte societăţi muzicale din Cernăuţi cum e Societatea Filarmonică, Conservatorul de muzică şi „Maennergesangverein".

Dar iată că această muzică, sub conducerea d-lui R. Millea, se prezintă de odată cu un concert compus din opere clasice şi unele din ele din cele mai grele.

Programa întregului concert se compunea din 3 părţi:

1. Corul Regimentului compus din 140 persoane (în cea mai mare parte recruţi), sub conducerea d-lui profesor A. Zavulovici.

S'a cântat Imnul Regal, Vraja de I. Vidu, Frunză verde ş'un dudău (cântec popular) şi Horă (cântec popular) amândouă armonizate pentru cor şi orhestră de d-l A. Zavulovici.

2. Orhestra simfonică a Regimentului, compusă din 46 persoane.

S'a cântat „Felsenmühle" de Reissiger şi simfonia Nr. 6. „Pastorala" lui Beethoven, şi

3. Fanfara Regimentului compusă din 54 persoane a cântat „Dans Macabre" (poem simfonic) de Saint-Saens.

Desigur că alegerea acestei programe vorbeşte îndeajuns.

Publicul a fost pus în uimire de această executare atât de perfectă, acel piano-pianisimo a unei fanfare de 54 persoane în „Dans Macabre" era fermecător. E numai un moment pe care l'am scos în evidenţă, dar întreg programul a fost executat la perfecţie.

Şi toate acestea abia în ceva peste 3 ani de activitate muzicală.

Am amintit însă în programa de mai sus şi despre corul dela acest concert. D-l A. Zavulovici, profesor de muzică la şcoala normală de băeţi din Cernăuţi, profesor care nouă Cernăuţenilor ne este cunoscut prin activitatea sa muzicală, mai ales însă prin organizările sale de coruri şi prin turneurile sale prin oraşele din Bucovina, Basarabia şi vechiul Regat, pe unde a condus un cor compus din vre-o 200 de persoane, dumnealui a primit sarcina grea să organizeze şi un cor al Regimentului 3 grăniceri. Abia o lună cât a avut timp să exerciteze cu acest cor şi s'a şi prezentat înaintea publicului.

O altă surpriză care însă de sigur că a recerut o muncă şi o răbdare de apostol, pentru a presta aceea ce a prestat d-l A. Zavulovici cu cântăreţii Regimentului 3 grăniceri în ziua de 19 Martie.

Scriind aceste şire îmi reamintesc de cântările executate pe vre-

D-L A. ZAVULOVICI, profesor de muzică dela Şcoala Normală de băeţi din Cernăuţi.

nouă cernăuţenilor ne este cunoscut Cernăuţi şi trebue să fac numai decât şi chiar fără să vreau o comparaţe. Pe când pe vremuri soldaţii austriaci, trecând pe drum cântau în gura mare de regulă cântece obscene şi grosolane, căci se cânta mai ales ruseşte — cântare mai aleasă era doară când cântau vreun cântec românesc cum e „Deşteaptă-te Române" sau „Drum bun" sau „Pe-al nostru steag" ş. a., — dar cântecele ruseşti te făceau să înroşeşti, iar azi acest adevărat, curat şi delicat cult pentru cântul frumos naţional românesc, aceasta constitue o lature prea frumoasă şi prea nobilă în contribuţia culturală ale armatei române prin aceste meleaguri.

In sfârşit, am face o mare nedreptate d-lui locot.-colonel C. Popescu-Cantemir, adjutantul regimentului, dacă nu am spune că sufletul acestei frumoase opere culturale-muzicale dela Regimentul 3 grăniceri este chiar dumnealui. Am auzit zicându-se că acest ofiţer ar fi în stare să-şi dea ultimul ban, ba să-şi lepede şi cămaşa — cum zice românul — numai şi numai să-şi vadă muzica regimentului la înălţime.

Iată oameni, ce ştiu ce vreau şi lucrează cum trebue...

Notez că şi ziarele minoritare din localitate, cari de altfel ne-ar da dracului când şi cum ar putea — s'au exprimat de astădată în modul cel mai elogios, ceeace pentru noi românii din aceste părţi constitue o victorie naţională-culturală.

A. B.

Ştirile Săptămânii

Precum omul nu poate să trăiască fără hrană, aşa şi omul cuminte nu poate să trăiască fără hrana sufletească a cărţii. Simte nevoia să citească o foae bună, prietin şi sfătuitor în calea vieţii. „Cultura Poporului", prin scrisul ei a dovedit că e o foae folositoare, de aceea căutaţi să nu lipsească din casa nici unei familii. Şi plugarul şi târgoveţul şi meseriaşul şi şcolarul, vor avea de învăţat din ea multe cunoştinţi folositoare. Cine nu se îndură să aibă „Cultura Poporului", înseamnă că nu ştie a deosebi binele de rău. Oameni de bine, cu orice prilej la întruniri, ş. a. răspândiţi „Cultura Poporului".

LICEUL DIN BRAŞOV, unul dintre focarele vechi de cultură românească din Ardeal, va serba în acest an 75 de ani de la înfiinţarea lui.

IN ZIUA DE 17 Aprilie, I. A. Szoke însoţit de soţia sa, de d-na şi d-l Dr. Berkés, plecând cu automobilul de la Oradea-Mare spre Cernăuţi, automobilul s'a prăbuşit de pe un pod de la o înălţime de 3 metri. Automobilul a căzut în râul Putna. Tuspatru şi cu şoferul cinci, au fost răniţi şi internaţi în spitalul din Câmpulung.

DIN O SCRISOARE adresată nouă: „Mulţumesc din suflet d-lui inginer Lucaci, pentru frumosul gest făcut cu plătirea abonamentului pentru mine la foaia „Cultura Poporului". Deasemenea mulţumesc d-lui revizor şcolar al judeţului Satu-Mare, deoarece d sa mi-a recunoscut munca neobosită depusă pentru cultivarea neamului românesc, prin care recunoştinţă am ajuns şi la fericirea de a avea în posesiunea mea un ziar aşa de preţuit cum e „Cultura Poporului". Vasile Cucu, director şcolar."

IN ZIUA de 16 Aprilie cr.a încetat din viaţă, veneratul învăţător Petru Vancu, din comuna Măderat (judeţul Arad). Vreme de 41 de ani acest învăţător a slujit cu credinţă şcoala din satul lui drag şi a însufleţit cu cuvântul şi cu fapte câteva generaţii de elevi. Toată viaţa şi-a închinat-o învăţământului şi binelui obştesc. In mijlocul părerilor de rău ale tuturora câţi l'au cunoscut, Petru Vancu, a trecut la cele veşnice la vârsta de 60 de ani.

IN ZIUA DE 3 Mai, la şcoala primară din satul Galaţi, comuna Şicul-Mare (jud. Satu-Mare), va avea loc o frumoasă serbare culturală, dată de subsecţia Şicului a secţiei judeţiene învăţătoresti. O deosebită muncă pentru reuşită depun d-l preşedinte Gr. Şuteu şi N. Ianul, secretar.

D-L V. ROMAN, un librar român înţelept, a înfiinţat în oraşul Dej din Ardeal o bibliotecă de împrumut. Catalogul conţine cărţi de un interes deosebit şi unele chiar rare.

PRESA AMERICANĂ face mult haz de planul de muncă al noului ales rege ţigănesc în America, rege care are sub mâna sa un milion şi jumătate de ţigani.

Iată ce-a declarat voivodul şi voivodeasa reporterului unui ziar american din New-Yvrk.

Voivodeasa a spus:

„De-acu înainte va fi cu totul altfel, de cât în trecut. Trebue să înceteze cu totul mutatul ista de icicolo. Locul copiilor le este în şcoală, nu pe stradă şi în jurul cortului. Voi interzice apoi ţigancelor să mai ghicească în palmă şi din cărţi şi mai ştie dracu din ce şi cum. Are să se înceapă şi la noi o viaţă regulată."

La asta a mai adăugat şi voivodul următoarele:

„Baroneasa mea are toată dreptatea. E adevărat scandal cu mutatul ista dintr'un loc într'altul. Apoi e o ruşine că mucoşii ăştia de copii încep să fumeze prea de vreme. La 12 ani fumează ca naiba. Dar să nu-mi iasă unul înainte că-i mut fălcile.

Pe urmă am să mai îngrijesc şi de fetele astea şi să prind numai una cu părul tăiat ori s'o văd că-şi întoarce ochii pe dos, c'apoi i-a luat Dumnezeu mila. Am să fac regulă şi cu măritişul. De-ţi prind una că se mărită ca până acum la vârsta de 12—13 ani, ţi-o scarmăn de nu-i las păr în cap. Trebue s'aştepte cel puţin până-s de 15 ani.

Dacă m'au ales de rege, apoi vreau sa şi porunceşc ca un rege" — a declarat voivodul, iar gazetarul a plecat mulţumit cu declaraţiile şi reformele plănuite de regele ţiganilor.

COMERCIANŢII din statul Ohio, (America) au dat în Youngstown o minunată expoziţie a mărfurilor şi produselor lor, în spaţiosul „Auditorium" de pe Rayen Avenue.

Intre acei cari au expus se află şi dl Nicolae Tecău de origine din Sas-Şebeş, (Ardeal) domiciliat în East Youngştown, Ohio. Chioşcul d-lui Tecău a fost cel mai frumos din întreaga expoziţie şi a atras admiraţia tuturora. Dl Tecău a expus lucruri de mână, covoară şi ţesături româneşti de o rară frumuseţă. Cele mai multe sunt produsele şcoalei de ţăsătorie din Sebeşul-Săsesc.

DINTR'UN FOND de 1 milion lei, dat de ministerul sănătăţii publice, s'a început în judeţul Hotin (Basarabia), repararea tuturor spitalelor.

INTR'UN ORAŞ din Franţa, anume: Mimes, a fost arestată o servitoare tânără, învinuită că ar fi făptuit 6 omoruri prin otrăvire. Cu stricuină şi-a omorât, pe rând, 6 stăpâni la care a slujit.

MAI DĂUNĂZI la Paris, s'a prezentat poliţiei contabilul Morse, de 50 de ani, dela Banca Fet şi a declarat că în timp de 14 ani şi-a însuşit 3 milioane de franci dela Bancă. Contabilul a fost închis.

MINISTERUL de Domenii a aprobat deschiderea unui târg săptămânal de vite în comuna Bărca, jud, Dolj, târg care va avea loc în fiecare Sâmbătă.

MINISTERUL de Interne a dat o circulară autorităţilor administrative şi poliţieneşti, prin care le pune în vedere că dela 23 Aprilie până la 13 Iunie, pescuitul este oprit, întrucât în această epocă peştii depun icrele.

Cei cari vor fi prinşi pescuind vor fi daţi judecăţii, iar peştele va fi aruncat în apele de unde a fost pescuit.

IN ORADEA-MARE, hoţii au intrat în catedrala romano-catolică şi cu chei potrivite au furat din biserică, lucruri scumpe în valoare de 120 de mii de lei.

IN ORAŞUL Câmpulung din Bucovina, cohorta de cercetaşi „Rarău" a început să dele o serie de şezători literare cari se ţin în sala comunală în fiecare Duminecă. Până acum s'au ţinut patru şezători şi vor continua. In ziua de Sf. Gheorghe au sosit în Câmpulung, 50 de cercetaşi din Cohorta „Cetatea Ismail."

LA DOROHOI, în ziua de 17 Mai, va avea loc solemnitatea pentru pietrii de temelie a seminarului de acolo. La sărbătorire vor lua parte şi mai mulţi miniştri.

IN SATUL TABĂRA, din judeţul Iaşi, în săptămâna patimilor, focul a distrus gospodării. Focul a luat naştere dela nişte gunoi aprins. Pagubele sunt de peste 2 milioane lei.

IN ZIUA de Sf. Gheorghe, în satul Bosanci din Bucovina, a avut loc sfinţirea drapelului societăţii arcăşească „Ştefan cel Mare".

S'A LUAT pe sama statului orfelinatul de băeţi „M. Cogălniceanu" din Iaşi.

DĂUNĂZI pe când factorul postal Ivan Dalocov dela oficiul Sichislita jud. Soroca, el era în cursă, a fost atacat de doi bandiţi înarmaţii, cari i-au cerut bani. Factorul a refuzat, atunci hoţii s'au năvălit asupra lui, trântindu-l la pământ. Dar factorul o fire curajoasă nu s'a lăsat şi o luptă s'a încins între el şi bandiţi. Factorul a fost lovit cu un cuţit iar la picior rănit cu un glonte de revolver. Venind din urmă mai multe care cu săteni bandiţii s'au făcut nevăzuţi. Factorul a fost dus la spital.

IN BULGARIA s'a întâmplat una din cele mai mari nenorociri. Comunişti fără inimă şi criminali, cari duc în jurul lor numai moarte şi pustiu, au reuşit ca prin o maşină infernală, aşezată în turnul catedralei din oraşul Sofia, să dărâme prin explozie cupola bisericii. Iată faptele: în catedrala din Sofia se adunaseră tot ce Bulgaria avea mai de samă ca oameni politici, miniştri, militari superiori, prelaţii, — era aşteptat chiar Regele — deoarece urmau să se îngroape rămăşiţele pământeşti ale lui Gheorghieff, asasinat. Pe când urma prohodul, la un moment dat, maşina infernală a produs explozia grozavă, dărâmând cupola bisericii şi omorând şi rănind pe foarte mulţi cari luau parte la serviciul religios. Spaima a fost de neînchipuit deoarece biserica era ticsită de lume. Şi-au găsit moartea: 3 deputaţi, 13 generali, 8 coloneli, 8 înalţi funcţionari, 19 femei şi 7 copii, iar răniţi sunt aproape 1000. Iată unde duc ideile politice rătăcite ale bolşevicilor la jalea de nedescris în rândurile populaţiei.

PRIETENII noştri. In toate oraşele, târguşoarele şi comunele rurale din România, vrem să avem prietini grupaţi în jurul mişcării noastre culturale, vor trebui să ne scrie în foae: fapte bune, mişcarea culturală, artistică, economică şi industrială din localitatea care trăesc. Ştiri de asemenea natură încât să intereseze intelectualii oraşelor, muncitorii de prin ateliere şi fabrici şi lumea dela sate. Prietinii ne vor trimite aderarea lor, iar redacţia le va răspunde ce au de făcut.

RUGĂM pe toţi prietinii noştri preoţi şi învăţători, că de câteori au conferinţe ale cercurilor culturale, adunări, etc., să ne facă cunoscut din vreme pentru a le trimite numere din „Cultura Poporului" pentru a fi împărţite gratuit, ca propagandă.

ARTICOLELE, cari le primim le publicăm pe rând; de acia rugăm pe persoonele cari ni-le trimit să aibă răbdare pânăce le văd la tipar.

Din Capitala ţării

Excursiunea profesorilor şi elevilor polonezi în România

— Dela redacţia noastră din Bucureşti —

Un grup de elevi ai liceului „Spiru Haret" au făcut în anul 1924, de vacanţa Paştilor, o călătorie de studii în ţara noastră amică: Polonia. Grupul acesta — condus de d-nii profesori Focşa, Lefteriu şi Haneş — a venit în ţară cu cele mai bune impresii şi cu promisiunea de a i-se întoarce vizita făcută.

Camarazii poloni s'au ţinut de cuvânt şi în ziua de 6 Aprilie au sosit în ţară, un grup de 21 profesori şi profesoare şi 60 eleve şi elevi. La intrarea în ţară au fost întâmpinaţi de d. Lefteriu subdirectorul general şi şeful serviciului de excursiuni din ministerul de instrucţiune publică.

Excursioniştii au făcut drumul până la Ploeşti — unde au făcut primul popas, — în condiţiuni bune. In timpul drumului au admirat pământul ţărei noastre.

LA PLOEŞTI

Excursioniştii au sosit în dimineaţa zilei de 6 Aprilie în Ploeşti, unde din cauza unei telegrame greşit înţeleasă n'au fost faţă nici reprezentanţii autorităţilor, nici şcoalele.

Distinşii oaspeţi au fost conduşi în restaurantul gărei unde li-s'a servit ceaiul.

La ieşirea din restaurant au fost întâmpinaţi de corpul didactic şi elevii şcoalelor secundare de băieţi şi fete cari i-au primit cu urale. S'a format un cortegiu compus din excursioniştii şi elevii şcoalelor secundare, care a parcurs Bulevardul gărei până în faţa Liceului Sf. Petru şi Pavel.

Aici d-l Popescu Alexandria, prim ajutor de primar în numele comunei a urat bun sosit musafirilor. I-a răspuns d-l Galewsky în limba poloneză. Din partea elevilor români a vorbit d-l Tănăsescu cl. 8-a iar din partea polonezilor a răspuns d-l Willensky. Apoi o elevă dela externatul local le-a urat bun sosit, căruia i-a răspuns o elevă poloneză.

Pe urmă s'a vizitat liceul unde au fost conduşi de corpul profesoral în frunte cu d. Gh. Constantinescu, directorul şcoalei, care a ţinut cuvântarea de primire. I-a răspuns dl profesor Stenkevici.

La prânz după ce s'au fotografiat pe scările treptei principale au plecat la Rafineria Soc. Româno-Americane pe care au vizitat-o. Au fost conduşi de d-nii Popescu-Alexandria, Şoarec, Constantinescu, d-nele Cândea, Gheorghiu iar explicaţiunile necesare au fost date de d-nii ingineri Şmaidler, Sălăgianu şi Andoiu.

La ora 12, s'a servit masa oferită de Soc. Româno-Americană la care s'a toastat pentru amiciţia polono-română.

După masă la ora 4 a avut loc în sala liceului un festival dat de elevii liceului în onoarea excursioniştilor.

Serbarea s'a început prin imnul polonez cântat de corul liceului, după care a urmat declamaţii, muzică instrumentală ş. a. Conducerea a avut-o maestrul Croitoru.

La ora 7 seara primăria le-a dat un ospăţ în onoarea lor, iar la ora 9 a avut loc în sala „Cooperativa" un festival dat de elevii polonezi colegilor lor români. Cu trenul de 8 dimineaţa au părăsit Ploeştii.

LA BUCUREŞTI

In ziua de 7 Aprilie au sosit la Bucureşti. In gara de Nord li s'au făcut primiri triumfale de către cetăţeni şi un comitet de recepţie compus din d-nii profesori: D. Papadopol, Constantinescu, Tr. Topciu, D. Focşa şi Gavrilă dela Liceul „Spiru Haret", Pop Clincea, Flavian şi d-nele Delavrancea, Sadoveanu, Aslan, Proca şi d-rele Constantinescu, Voinescu, Gheorghiu, iar din partea ministerului d-nii profesori Lefteriu şi Teişanu. A mai ieşit în întâmpinarea excursioniştilor şi personalul legaţiei poloneze.

In momentul când trenul intra, aducând pe scumpii noştri prieteni, două muzici militare au intonat imnul polonez.

D-na Proca profesoară şi directoarea azilului „Elena Doamna" a urat bun sosit pe pământul capitalei României, a elevilor şi profesorilor polonezi.

D-l Davidsohn, prof. la Liceul din Lodz, a arătat sentimentele de amiciţie şi fraternitate ale polonezilor faţă de poporul român.

D-l profesor Golevsky, conducătorul excursioniştilor, a mulţumit pentru primirea făcută şi a arătat că scopul excursiei este strângerea legăturilor de prietenie între români şi poloni.

Dela Gara de Nord excursioniştii s'au suit în automobile şi au sosit la „Atheneul Român", unde au fost primiţi cu ovaţiile delegaţiilor şcolilor secundare şi de fanfara liceului „Spiru Haret" care a intonat imnul polonez.

Apoi a avut loc în salonul Atheneului o recepţie. Fanfara liceului „Spiru Haret", intonează imnul polonez, după care d-l profesor Clinciu, în numele „Asociaţiei profesorilor secundari români", a ţinut o conferinţă în limba franceză arătând sbuciumările din istoria polonă şi legăturile fireşti dintre Polonia şi România.

Elevul Constantinescu clasa 8, dela liceul Sf. Sava, a salutat pe colegii poloneji în numele elevilor români.

Elevul polonez William Brom, a răspuns în numele colegilor polonezi, mulţumind pentru frumoasele cuvinte adresate Polonici şi poporului polonez.

Profesorul Golevsky a vorbit prin interpret, arătând încăodată sentimentele de amiciţie ce le au polonii faţă de români.

Corul excursioniştilor polonezi sub conducerea eminentului Ianisewsky a cântat „Imnul Naţional român" în delirul asistenţei „Imnul" a fost repetat, de astădată cântând şi publicul. Polonezii au fost îndelung ovaţionaţi. Timp de câteva minute uralele nu mai încetau.

La ora 11 jumătate oaspeţii însoţiţi de călăuze, formate din profesori şi elevi români au fost la mormântul Eroului Necunoscut unde au depus o coroană în semn de omagiu. Au fost câteva momente de adâncă pioşie.

Liceul „Spiru Haret" a oferit a ora 2 d. a. oaspeţilor poloni o masă la restaurantul „Luzana" care a durat până la ora 4, în tot timpul domnind cea mai caldă dragoste şi armonie.

La această masă au toastat: d-nii Papadopol directorul Liceului „Spiru Haret", avocatul Bosnieff Paraschivescu şi Vlădescu în numele comitetului şcolar al liceului, Haneş profesor; au răspuns în cuvinte simţite d-na Mihalcovska şi Tarkowsky.

D-l Sumuty, dela legaţia poloneză, a vorbit despre rolul tineretului în prietenia, strâns închegată, polono-română.

După masă oaspeţii au visitat facultatea de medicină (Cotroceni) împreună cu biblioteca, muzeul şi sălile de disecţie.

La ora 5 excursioniştii au visitat Şcoala normală „Elena Doamna" unde au fost primiţi de d-na Proca şi Sadoveanu, de corpul profesoral şi eleve îmbrăcate în frumoasele noastre costume naţionale.

Apoi au visitat capela unde corul religios al şcoalei a cântat „Pre tine te lăudăm", după care a avut loc un festival artistic, la care corul sub conducerea d-nei Demetriade a cântat cântece naţionale de Skeletti şi Vidu.

S'au jucat dansuri naţionale sub conducerea d-nei A. Petrescu. La ceai a mulţumit d-l Davidson, din partea excursioniştilor căruia i-a răspuns d-na Proca.

Seara excursioniştii au fost la „Opera Română", unde s'a cântat „Boema". Oaspeţii au aplaudat îndelung pe protagoniştii operei noastre.

Ziua II-a. — Miercuri, 8 Aprilie. Dimineaţa au visitat şcoala Centrală de fete fiind conduşi de d-na Delavrancea. Au visitat clasele, au luat parte la predarea câtorva lecţiuni practice.

La liceul Cantemir au fost primiţi de d-l V. Şuteu, directorul liceului şi d-l D. Papadopol. Au fost plăcuţi impresionaţi de această podoabă a Capitalei care au admirat-o mult timp uluiţi.

In sala de gimnastică au avut loc producţiuni de gimnastică suedeză şi jocuri de Baskett-ball Wolley-Ball ş. a. Seria cuvântărilor a fost deschisă de un elev român care a urat în limba franceză şi polonă bun sosit camarazilor polonezi. A răspuns un elev polonez în limba franceză.

Au vizitat pe urmă muzeele Simu şi Kalinderu.

La liceul „Gh. Lazăr" au fost primiţi de corpul profesoral, în frunte cu d-nii Gh. Ionescu şi Labrun, cari le-au urat bun venit. A răspuns d-l Galesky — pentru excursionişti —, arătând că primirea ce li-se face în România este mai mult decât regească.

Orhestra şi Corul liceului sub conducerea maestrului Crăciunescu, a cântat diferite arii clasice, mult aplaudate; stârnind admiraţia auditorului.

La ora 1 Asociaţia profesorilor secundari români le-a oferit un ospăţ în sala de Credit a Corpului Didactic.

D-l Clinciu, preşedintele Asociaţiei, a arătat rolul profesorilor în relaţiunile culturale dintre ţări.

D-na Michalkowska, a vorbit despre rolul tineretului în cultură iar d-na Calypso Batez, rolul social şi importanţa femeii în amiciţiile ţării lor.

D-l P. Sergescu, dela Şcoala Politechnică a arătat ce legături fireşti sunt între noi şi Polonezi. Cu cât aceste două ţări se vor împrieteni mai mult, cu atât duşmanii vor avea în faţă un zid de nepătruns.

D-l Stroescu a amintit despre alianţa lui Alexandru cel Bun cu Polonii. Dl Stankievici şi dl Dimu au vorbit în sensul că: profesorii, învăţătorii şi elevii au marele rol de a cimenta prietenia între aceste două ţări.

D-l dr. Sumundy a vorbit din partea legaţiunei poloneze, mulţumind pentru frumoasa primire ce o fac românii, poporul cel mai ospitalier, excursioniştilor polonezi.

D-l dr. Voitinoviici, profesor de ştiinţe fizico-chimice, la Liceul „Spiru Haret" a urat bun venit oaspeţilor în limba poloneză şi limba română.

In timpul ospăţului d-nii profesori Ghermănescu şi Constantinescu, au cântat diferite arii româneşti.

După acest ospăţ excursioniştii au visitat muzeul de istorie naturală (zoologie) dela Şosea iar seara au luat parte la masa oferită de legaţiunea Poloneză.

Ziua III-a. Joi 9 Aprilie. Ziua a treia în Capitală ei au petrecut-o în modul următotr:

Dimineaţa au vizitat Camera Deputaţilor, apoi au vizitat Stadionul şi clădirea Institutului Naţional de Educaţie Fisică unde d-l colonel V. Bădulescu a dat explicaţiile necesare. După visitarea Institutului au luat parte la o serie de exerciţii de gimnastică executată de elevii şi elevele Institutului.

La fabrica de bere „Bragadiru" excursioniştii au fost întâmpinaţi de d. dr. Gheorghian, fost primar al Capitalei, care le-a spus câteva cuvinte de bună venire; ; d-l Golevsky a urat prosperare industriei române. După ce li-s'a servit bere, excursioniştii au trecut la Şcoala militară de infanterie unde au primit defilarea elevilor şcoalei.

Li-s'a oferit o masă la care au toastat d-nii colonel Bădulescu, colonel Iliescu şi d-l Davidson. D-l D. Papadopol în cuvinte simţite a lăudat femeia polonă.

După amiază a avut loc un festival artistico-cultural, la Atheneu, unde au dat concursul polonii şi românii. Programul a fost compus din trei părţi: prima parte rezervată oaspeţilor, iar cea de-a doua rezervată nouă românilor.

Elevul Skrutowsky a început festivalul prin câteva cuvinte relevând situaţia de prosperare în care se află România. A terminat strigând: Trăiască România! Trăiască amiciţia română-polonă.

Corul — format din excursionişti, — sub energica diriguire a d-lui Ianisewsky a cântat „Imnul naţional român", „Imnul polonez" şi mai multe cântece poloneze. Eleva Rubinsetagowna a declamat în româneşte „Rodica" de V. Alexandri. Liceul „Spiru Haret" prin d-l P. Puşcaru i-a oferit un frumos buchet de flori. Eleva Sesteska a cântat la pian „Bachstein" „Masurka" şi „Poloneza" de Chopin. Luarea octavelor se făcea cu o tehnică şi o agilitatte nevăzută. Elena Zaleska a ţinut în franţuzeşte o conferinţă asupra „Literaturei şi artei poloneze în veacul XIX-lea". La sfârşitul părţei întâia elevii şi elevele poloneze îmbrăcate în costume populare au jucat jocuri poloneze. La piano fiind dl Ianisewsky.

In partea doua a programului, corul format din elevii şi elevele liceului „Spiru Haret", „Matei Basarab" şi „Centrală", a cântat „Boje tsoş Polske" (Dumnezeu să ţie Polnia) şi „Ieşke Polska" (Trăiască Polonia) stârnind ropote de aplauze printre spectatori. S'a mai cântat La moară, Pe-al nostru steag şi Imnul naţional român. Un grup de eleve de la şcolile „Carmen-Sylva", „Regina Maria" şi „Centrală" au jucat Ana Lugojana, Chindia, Sârba, Hora, ş. a. La urmă s'au jucat „Mazurka" „Polka" şi s'au făcut piramide de către elevii liceului „Spiru Haret" iar pe cea gimnastică, energicul profesor T. Boianu. Entuziasmul publicului a fost mare căci -a luat pe sus pe neobositul profesor Boian. La urmă un cor format din elevi români a cântat „Ieşke Polska ni e zghimeaua".

Seara *ministerul instrucţiunei publice* le-a dat un ospăţ la „Bulevard". Au luat parte: d. Dr. C. Angelescu, ministru, d. şi d-na Wielowiecky, ministrul Ploniei la Bucureşti, profesori universitari d-nii: Ţiţeica, I. Valaorii, Lupu Antonescu, Pogoneanu, Drouhet, Juga, d-nii: Papadopol, Ştefan Ioan, Kiriţescu ş. a.

D-l dr. Angelescu a salutat în numele şcoalei româneşti pe reprezentanţii culturei poloneze. A toastat pentru d-l St. Wojewsky preşedintele Republicei Poloneze, pentru Polonia şi poporul polonez.

D-l Wielowieky a mulţămit pentru frumoasele cuvinte adresate Poloniei şi poporului polon. A închinat pentru Familia regală română şi pentru legăturile de amiciţie între cele două ţări.

Vineri, 10 Aprilie, au părăsit Bucureştii; cu destinaţia valea Prahovei.

La Sinaia

Vineri, 10 Aprilie, au sosit la Sinaia. Aci au vizitat: Palatul Peleş şi Pelişor, mănăstirea, hotelul Băilor, hotelul Caraiman şi Casino-ul. S'au ţinut cuvântări pentru amiciţiile acestor două ţări. Dela Sinaia au plecat în Ardeal, de unde elevii români călăuze ataşaţi pe lângă excursionişti s'au întors acasă, ducând cu dânşii amintiri scumpe şi frumoase.

Radu S Niculescu-Mislea

Serbarea de Paşti dela şcoala „Sf. Silivestru"

Duminecă, 12 Aprilie, s'a ţinut în localul Şcoalei primare „Sf. Silivestru" serbarea de Paşti a acestei şcoale. Sf. Sa păr. Chiriac Bidoianu a deschis serbarea, spunând că nu este prilej unde să nu se vadă că şcoala este în strânsă legătură cu biserica.

D-ra Alexandrina Fălcoianu membră în asociaţia „Solidaritatea" a femeilor române pentru câştigarea drepturilor civile şi politice, şi-a început cuvântarea sub influenţa dictonului: „Unul pentru altul", a citat cazul unei văduve venite din fundul munţilor în Capitală ca să i-se facă şi ei o mică pensioară căci era văduvă de răsboi. Nimeni însă nu s'a ocupat de această femee. Cu ce desnădejde a plecat această femee acasă; a arătat apoi ce este femenismul.

Trebuie ca şi femeile să ia parte alături de bărbaţi atunci când este vorba de copiii noştri şi de instituţiunile pentru ocrotirea lor, de igienă şcolară şi aplicarea legilor şcolare, de curăţenia străzilor (din punct de vedere material sau moral), pentru a lupta în contra scumpetei, imoralităţei, mizeriei, locuinţelor insolubre.

Terminând arată rolul asociaţiei „Solidaritatea" şi binefacerile „Casei Femeei".

D-na Ana Manoil directoarea şcoalei primare secţia fete a vorbit în sensul că toate mamele copiilor din această şcoală să se inscrie în asociaţia „Solidaritatea".

Sf. Sa pr. Georgescu şi-a desvoltat conferinţa: Biserica ortodoxă în viaţa neamului şi sectele din ţară. D-sa a arătat că în dealungul anilor biserica ortodoxă română a fost îndrumătoarea de cultură. In mânăstirile din 1456—57 găsim adevărate focare de artă şi de cultură. In mânăstiri erau tiparniţe unde se tipăreau cărţi religioase între acestea putem nota: Evangheliа lui Cosegio, Noul Testament, Biblia dela Oraştie ş. a. Primele începuturi de cronici le avem tot de prin mânăstiri. Intre acestea trebue să numărăm: Letopiseţul dela Bistriţa, analele Putucne, Viaţa patriarhului ş. a. Drumul pe care l-a parcurs graiul, l-a făcut numai prin religie. Graiul s'a desvoltat prin biserică. Biserica ortodoxă română este apărătoarea graiului nostru. In răsboiul acesta mare, biserica a avut de îndeplinit un mare rol. D-l general Presan în raportul său către ministerul de răsboi spune: „Victoria dela Mărăşeşti, Oituz, se datoreşte în mare parte preoţilor cari prin grai au înflăcărat sufletul soldatului român pornindu-l la luptă. In toate ocaziile se vede dominanţa bisericei ortodoxe române asupra celorlalte secte din ţară. Sf. Sa pr. Georgescu a încheiat conferinţa sa în mijlocul aplausclor unei săli pline.

Corul elevilor şi elevelor a cântat cântece religioase de Paşte şi de proslăvirea venirii primăverei.

Am remarcat în numeroasa asistenţă: Sf. Salle; C. Bidoianu, Georgescu, Bărbulescu, Popian, Popescu-Moşoaia, Corpul didactic al şcoalei, d-l colonel Râmniceanu, S. Niculescu, Zamfirescu, av. Barbulescu, d-rele L. Niculescu, Râmniceanu, Rassoviceanu, Petrescu, d-nii dr. Pumnescu, Bunescu ş. a.

D. St. Constantinescu.

Redacţiile noastre.

In Paris: Hotel Excelsior, Rue la Boétie 89 (8-me), redactor d. Valeriu Mugur.

In Viena: I Gonzagasse 11. IV. 24, redactor d. Filaret Barbu.

In America: In oraşul Detroit, Mich., 2980 Franklin St., redactor Rev. G. Brăniţiu.

In oraşul Youngstown, Ohio, 265 E. Front St., or P. O. Box 418, redactor Mr. M. T. Roman.

In oraşul Saint Paul, Minn., 854 Woodbridge St., redactor Rev. Grigoriu Coste.

In oraşul Uniontown, Pa., 260 N. Gallatin Ave., redactor Mr. George E. Tempea.

In oraşul Canton, Ohio, 1924 Garfield Ave., S. W. (or la adresa nouă: 959—10th St., N. W.,) redactor Mr. Theodore Andrica.

In oraşul Whitmann, Wis., redactor Mr. Pascu Crişan.

Boli de piele, răni, râie, mâncărime cu durere, mâncărime din cauza gerului, opăreala, jupuielile, crepăturile de piele. bubele dulci, se vindecă singur şi radical cu:

POMADA ANTRASOL

Se foloseşte cu succes în orice parte a corpului ca obraz, mâni, picioare, cap, precum şi între picoare, la frecături şi rosături fiind absolut nevătămătoare.

PREŢUL UNUI BORCAN LEI 30.

Trimiteţi Lei 100 pentru 3 borcane şi veţi primi franco (fără alte cheltuieli postale) aceste leacuri dela **DEPOSITUL PRINCIPAL Farmacia: DR. BIRÓ CLUJ, PIATA UNIREI.** Rudolf Mosse S. A. 1247.

Slabi! Nervoşi! Anemici! Tuberculoşi! Slăbiţi sexuali!

Lehuze fără lapte, fete şi femei cu sânul nedesvoltat, copii nedesvoltaţi scăparea voastră este: **Maltosan „DENY"** care înfăreşte, dă putere, dă curaj de viaţă. Conţine toti componenţii sângelui şi extr. de malţ. (pot., lecit., mangan., calc., glut., etc.) **Maltosanul „DENY"** este extras din cereale pe cale naturală. Lesne de luat fiind agreabil la gust. Singurul preparat cu rezultate practice imediate. Bun şi la: lipsa de poftă la mâncare, insomnii, pentru convalescenţi, etc., etc.

Trimite 4 flacoane contra Lei 360·—.

„MEDUSA" postfach 42. Timişoara.

Maşini de scărmănat lâna, darace, lupuri scărmănătoare, pive de postav şi abale, maşini de tors lâna, maşini de trecerat cu motor etc. produce şi furnizează

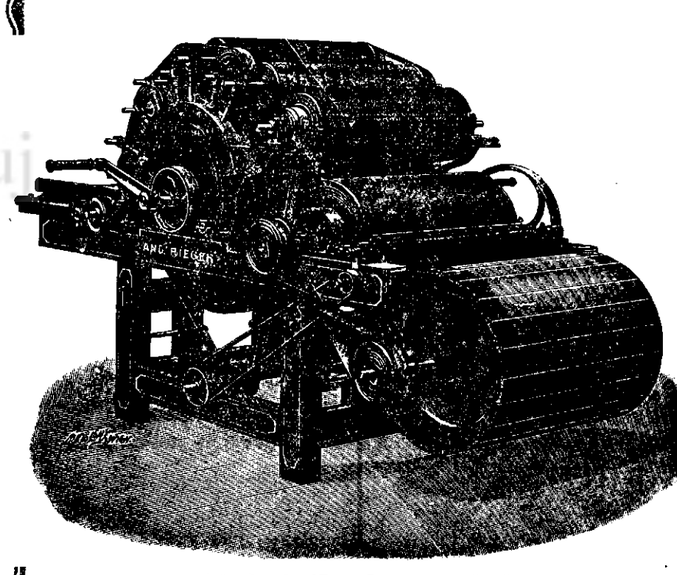

Fabricile de maşini

AND. RIEGER

SOC. ANON. SIBIU.

Oferte şi prospecte la cerere imediat şi gratuit!

Traian G. Stoenescu

avocat

Calea Şerban Vodă 42

BUCUREŞTI

Mai bine ca ori şi unde se serveşte la

Baia Elisabeta

Băi de abur, de cadă, duş, etc.

CLUJ,

Str. Călugăriţelor (pe Someş).

Specialităţile fabricei de bere CZELL din Cluj

"HERCULES"

bere nutritoare, specialitatea NEAGRĂ din malţ dublu

"URSUS"

bere ALBĂ, mult apreciată

din cauza calităţilor lor neîntrecute s'au dovedit ca mărcile cele mai superioare. Se capătă pretutindeni.

TRACTOARE AUTOMOBILE AUTO-CAMIOANE „FORDSON"

precum şi piesele de schimb la acestea, se găsesc puse în vânzare cu preţurile originale ale fabricei şi în condiţiunile de plată cele mai avantajoase la reprezentaţa autorizată: DEPARTAMENTUL MAŞINELOR al Reuniunei Agricole S. A. Sibiiu, Strada Sărei 22, precum şi la sucursalele: Târgul-Mureş, Sighişoara, Mediaş.